

Projekt

z dnia 15 czerwca 2026 r.
Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY GMINY MASŁÓW**

z dnia 25 czerwca 2026 r.

w sprawie zmiany Nr 3 Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Masłów.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 662) oraz art. 12 ust. 1 w związku z art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 538) w związku z w związku z art. 65 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1688 ze zm.), Rada Gminy Masłów uchwala zmianę Nr 3 Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Masłów.

§ 1. Zmiana Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Masłów, obejmuje aktualizację Polityki rozwoju i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy o pojedyncze ustalenia w zakresie zmian w strukturze przestrzennej gminy wskazanej w uchwale Nr LVII/589/2023 Rady Gminy Masłów z dnia 27 kwietnia 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany Nr 3 Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Masłów.

§ 2. Zmiany, o których mowa w § 1 określone są w załącznikach do niniejszej uchwały:

- 1) załącznik Nr 1 Rysunek Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Masłów – skala 1: 10 000 „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”;
- 2) załącznik Nr 2 Rysunek Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Masłów – skala 1: 10 000 "Uwarunkowania rozwoju gminy";
- 3) załącznik Nr 3 – Ujednolicony Tekst Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Masłów wraz ze zmianą nr 3 - Kierunki zagospodarowania przestrzennego;
- 4) załącznik Nr 4 – Ujednolicony Tekst Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Masłów wraz ze zmianą nr 3 - Uwarunkowania rozwoju gminy;
- 5) załącznik Nr 5 – Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag wniesionych do projektu zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Masłów;
- 6) załącznik Nr 6 - Dane przestrzenne.

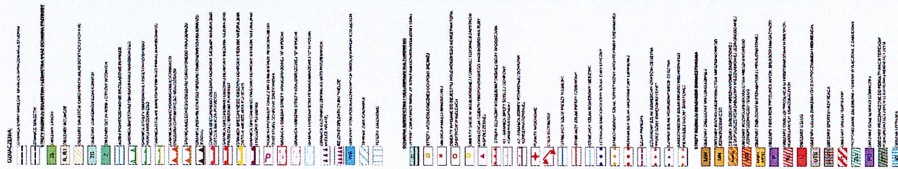
§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Masłów.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Kierownik Referatu
Budownictwa i Gospodarki Przestrzennej

inż. Marcin Chrzęszczuk

AKCEPTUJĘ
Masłów, dnia 16.06.2026 r.
podpis.....
WÓJT
mgr Tomasz Lato

Załącznik Nr 3 do Uchwały Nr Rady Gminy Masłów z dnia r.

Wójt Gminy Masłów

S T U D I U M U W A R U N K O W A Ń I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY MASŁÓW WRAZ ZE ZMIANĄ NR 3

Kierunki zagospodarowania przestrzennego

MASTERPLAN RAFAŁ KOZIEŁ

26-065 Piekoszów, Jaworznia-Zagórze 1

Autor zmiany Nr 3 Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Masłów mgr Rafał Kozieł – posiadający kwalifikacje do wykonywania zawodu urbanisty na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

MASŁÓW, 2026 r.

SPIS TREŚCI

IA. WSTĘP	3
I. CELE ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	4
II. STREFY POLITYKI PRZESTRZENNEJ	6
III. KIERUNKI POLITYKI PRZESTRZENNEJ W WIODĄCYCH DZIEDZINACH	
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	12
1.Kierunki rozwoju mieszkalnictwa, usług i działalności gospodarczej	12
2.Środowisko przyrodnicze i krajobraz	23
3.Dziedzictwo kulturowe i ochrona zabytków	40
4.Rolnictwo	47
4.1.Podstawowe zasady zagospodarowania przestrzeni rolniczej	47
4.2.Kierunki i zasady zagospodarowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej	48
5.Kierunki rozwoju funkcji leśnej	49
6.Turystyka	50
7.Układ komunikacyjny	52
7.1.Układ drogowy	52
7.2.Lotnictwo	55
7.3.Komunikacja publiczna	56
7.4.Drogi piesze i rowerowe	57
7.5.Zaplecze motoryzacji indywidualnej	57
8.Infrastruktura techniczna	58
8.1.Gaz	58
8.2.Ciepłownictwo	59
8.3.Energetyka	59
8.4.Wodociągi	61
8.5.Kanalizacja i gospodarka ściekowa	63
8.6.Telekomunikacja	64
8.7.Gospodarka odpadami	65
9.Obrona cywilna	67
IV. PROBLEMATYKA MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA	
PRZESTRZENNEGO	69
V. INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO	71
VI. INTERPRETACJA USTALEŃ STUDIUM	72
VII. USTALENIA FORMALNE	74
VIII. UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIA PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ	
ORAZ SYNTEZA USTALEŃ PROJEKTU STUDIUM	74
IX. UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIA PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ ORAZ	
SYNTEZA USTALEŃ PROJEKTU ZMIANY NR 3 STUDIUM	77

IA. WSTĘP

W dniu 1 grudnia 2011 r. Rada Gminy w Masłowie Uchwałą Nr XV/92/2011 w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany "Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Masłów". Zmiana dokumentu stanowi nową jego edycję w rozumieniu art. 9 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j.t. Dz. U. z 2015 r. poz. 199 ze zm.).

Przedmiotem zmiany Studium są zagadnienia, o których mowa w art. 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Zmiana Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Masłów obejmuje się cały obszar gminy Masłów w jej granicach administracyjnych. Zmiana Studium w dalszej części tekstu studium zwana jest "Studium" i stanowi nową edycję dokumentu.

Tekst Studium sporządzony został z wykorzystaniem tekstu zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Masłów zatwierdzonej Uchwałą XLVII/382/2006 Rady Gminy Masłów z dnia 19 października 2006 r. opracowanego przez Świętokrzyskie Biuro Rozwoju Regionalnego w Kielcach, gdyż większa jego część zachowuje swoją aktualność. W związku z tym dokonano jego niezbędnej aktualizacji.

Zmiany Nr 3 w tekście studium wyróżniono czcionką koloru czerwonego, natomiast na załącznikach graficznych obszar zmiany studium wyróżniono linią przerywaną koloru żółtego.

I. CELE ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Wybitne walory przyrodniczo-krajobrazowe, a także duże zróżnicowanie procesów urbanizacyjnych zadecydowało o wyodrębnieniu na obszarze gminy trzech podstawowych jednostek strukturalnych podziału przestrzennego, które różnią się zdecydowanie warunkami zagospodarowania i wymagają zastosowania odmiennych działań polityki przestrzennej.

Należy podkreślić fakt, że podział ten nawiązuje do ustaleń lokalnych dokumentów programowych; jak: „Strategii rozwoju gminy Masłów” i „Programu ochrony środowiska dla gminy Masłów”, które jako cel główny zagospodarowania obszaru gminy stawiają rozwój zrównoważony, prowadzący między innymi do zachowania naturalnej rzeźby terenu i struktury geologicznej oraz utrzymania i odtworzenia cennych walorów przyrodniczo-krajobrazowych. W dokumentach tych przewiduje się również intensywną promocję i wykorzystanie dziedzictwa przyrodniczo – kulturowego jako atutu rozwojowego gminy jako potencjalnego miejsca zamieszkania oraz wypoczynku, co wymaga zastosowania działań ochronnych oraz odpowiedniego zagospodarowania i udostępnienia tych obszarów.

Z drugiej strony nie można pominąć faktu, że gmina jest położona w obszarze podmiejskim, charakteryzującym się silną presją urbanizacyjną i wysokim zapotrzebowaniem na tereny budowlane. W tej sytuacji przyjęte w studium cele i rozwiązania przestrzenne z jednej strony chronią najcenniejsze walory i zasoby przyrodnicze gminy, zaś z drugiej próbują godzić często sprzeczne potrzeby lokalne i poszczególnych właścicieli gruntów z interesem ogólnospołecznym oraz wymaganiami ładu przestrzennego.

CEL GŁÓWNY

Celem głównym zagospodarowania przestrzennego gminy Masłów jest osiągnięcie trwale zrównoważonego rozwoju społeczno-gospodarczego zmierzającego do utrzymania równowagi między koniecznością zachowania cennych walorów przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych a potrzebą wskazania atrakcyjnej oferty terenów pod różne formy zabudowy.

CELE STRATEGICZNE

- Stworzenie podstaw zrównoważonej urbanizacji w tym rozwoju różnych form przedsiębiorczości opartej na wykorzystaniu lokalnych zasobów (turystyka, agroturystyka, rolnictwo ekologiczne, usługi na rzecz środowiska i rynku miejskiego),
- Ochrona i udostępnienie walorów przyrodniczo-krajobrazowych i kulturowych,
- Wzbudzenie lokalnych inicjatyw rozwoju społeczno-gospodarczego,

- Minimalizowanie kolizji funkcjonalnych w obrębie stref, obszarów i poszczególnych terenów zabudowy.

CELE OPERACYJNE

- Tworzenie warunków do wielofunkcyjnego rozwoju wsi oraz pozyskania środków pomocowych, kierowanych na rozwój obszarów podmiejskich.
- Wykorzystanie najcenniejszych zasobów przyrody i krajobrazu dla promocji gminy, oraz przyciągnięcia potencjalnych inwestorów.
- Racjonalne kształtowanie terenów budowlanych w dostosowaniu do lokalnych potrzeb i wymagań ekorozwoju z uwzględnieniem rygorów ochronnych
- Zachowanie ładu przestrzennego poprzez harmonijne powiązanie architektury z krajobrazem oraz respektowanie wymagań ochrony przyrody i dziedzictwa kulturowego.
- Rozbudowa i modernizacja zbiorczych systemów infrastruktury technicznej oraz sprawnego i bezkolizyjnego układu komunikacyjnego.
- Racjonalizacja polityki przestrzennej na obszarach nasilonej ekspansji zabudowy drogą respektowania wymagań ekofizjograficznych oraz przestrzegania zasad bezpieczeństwa ekologicznego.
- Wykorzystanie zasobów dziedzictwa kulturowego dla integracji społeczności lokalnej oraz kształtowaniu atrakcyjnego wizerunku gminy.

II. STREFY POLITYKI PRZESTRZENNEJ

Uwzględniając uwarunkowania rozwoju oraz specyfikę gminy Masłów wyróżnia się trzy główne strefy polityki przestrzennej oraz trzy podstrefy, obejmujące obszary i tereny o zbliżonym sposobie zagospodarowania oraz podobnym charakterze ustanowionych reżimów ochronnych:

- **Strefa przyrodniczo-krajobrazowa**, obejmuje najbardziej wartościowe obszary i elementy środowiska przyrodniczego; obszar ŚPN i jego otuliny, przełom Lubrzanki, kompleksy leśne i skupiska starodrzewów, główne pasma górskie i położone na stokach tereny rolne o szczególnych walorach historycznych i krajobrazowych, najważniejsze punkty i osie widokowe a także obiekty i strefy ochrony dziedzictwa kulturowego. Nadrzędnym kierunkiem zagospodarowania tych obszarów będzie zachowanie i odtworzenie cennych wartości przyrodniczych i krajobrazowych, ochrona przed wprowadzaniem kolizyjnych form zabudowy oraz zainwestowania towarzyszącego (o charakterze konfliktowym), a także racjonalne udostępnienie turystyczne pod warunkiem zachowania zwiększonych rygorów ochronnych. Przestrzegane winny być w szczególności zakazy i nakazy ochronne obowiązujące na terenach lasów i w ich bezpośrednim sąsiedztwie, na terenach zalewowych (dolina rzeki Lubrzanki) oraz zagrożonych erozją i wpływem powierzchniowym gleb, w tym obszary potencjalnie zagrożone osuwaniem się mas ziemnych (pasmo Klonowskie oraz tereny przybrzeżne doliny rzeki Lubrzanki). Chronione przed zabudową oraz zmianą rozdrobnionej struktury pól powinny być również tereny rolne położone na zboczach górskich posiadające specyficzne, nie spotykane w tej części kraju walory krajobrazowe. Działaniom ochronnym winien towarzyszyć rozwój odpowiedniej, niekolizyjnej infrastruktury turystycznej i komunalnej - np. parkingów w punktach widokowych, wyciągów na terenach narciarskich, tras zjazdowych, małej architektury turystycznej itp. Istotnym działaniem będzie rekultywacja terenów poeksploatacyjnych zwłaszcza w kierunku leśnymi i wodnym oraz turystycznym, a także wprowadzenie zieleni ochronnej (osłonowej) wokół obiektów stwarzających kolizje krajobrazowe. W przypadku istniejącej zabudowy, podczas jej remontów i modernizacji należy dążyć do uzyskania wysokich standardów funkcjonalnych, technicznych, estetycznych i architektonicznych i jak najlepszego wkomponowywania w lokalny układ przyrodniczo - krajobrazowy. Konieczne jest także szersze objęcie gruntów rolnych znajdujących się w tej strefie krajowym programem rolno - środowiskowym (a także innymi programami finansowanymi z Funduszu Gwarancji i Reorientacji Rolnictwa UE). Działania te należy

uznać za priorytetowe ze względu na potrzebę zachowania oryginalnego, rozdrobnionego układu pól – tzw. „pasiaków świętokrzyskich”, zagrożonych procesem scalania gruntów oraz sukcesji leśnej, zachodzącej na terenach pozostających w odłogowaniu. Wskazaną na rysunku Studium, tj. na planszy "Kierunki zagospodarowania przestrzennego" strefę przyrodniczo-krajobrazową obejmującą cenne ekosystemy leśne zlokalizowane w północno-wschodniej oraz w zachodniej części gminy Masłów, dolinę rzeki Lubrzanki wraz z niezabudowanymi, bezpośrednio przylegającymi do niej terenami rolniczymi oraz Pasma Klonowskie wraz z przełomem rzeki Lubrzanki i Górą Radostową należy rozumieć jako obszary cenne przyrodniczo wskazane w planie zagospodarowania przestrzennego zgodnie z Koncepcją Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030.

- **Strefa urbanizująca się (obejmująca obszar gminy położony poza strefami: przyrodniczo-krajobrazową, rozwoju przemysłu wydobywczego oraz obszarem rozwoju funkcji wypoczynkowej i sportowej w oparciu o zbiornik wodny "Cedzyna"),** związana z bezpośrednim oddziaływaniem ośrodka wojewódzkiego – Kielc. Charakteryzuje się największą ekspansją procesów urbanizacyjnych, tendencją do przekształcania się w miejską strefę sypialnianą oraz wysokim ubytkiem przestrzeni rolniczej na rzecz zabudowy mieszkaniowej zwłaszcza jednorodzinnej. Lokalnie powstają również zaczątki pasm i obszarów aktywności gospodarczej, skupiające się wzdłuż głównych dróg i węzłów komunikacyjnych. W strefie tej nadrzędnym kierunkiem polityki przestrzennej będzie racjonalne rozmieszczenie różnych form zabudowy z jednoczesnym respektowaniem standardów środowiskowych i wymagań ładu przestrzennego. Istotnym kierunkiem tej polityki winno być też eliminowanie kolizji pomiędzy żywiołowo kształtującym się osadnictwem a koniecznością modernizacji systemu komunikacyjnego zwłaszcza o znaczeniu ponadlokalnym, rozbudową i modernizacją elementów infrastruktury regionalnej (lotnisko w Masłowie, węzeł drogowy w Wiśniówce, obszary rezerwowane pod przebieg gazociągu wysokiego ciśnienia Parszów – Kielce i do EC Kielce oraz planowaną linię energetyczną wysokiego napięcia 220kV relacji GPZ Radkowice – GPZ Kielce Piaski), a także ochrona terenów położonych w obrębie głównych zbiorników wód podziemnych. W strefie tej nie przewiduje się lokalizacji nowych siedlisk rolniczych i usług z otoczenia rolnictwa. Polityka racjonalizacji procesów zabudowy będzie realizowana drogą respektowania wskazanych w „Studium...” granic dopuszczalnego rozwoju osadnictwa oraz rozmieszczenia obszarów zabudowy mieszkaniowej, usługowej i przewidywanych pod działalność gospodarczą. Instrumentem sprzyjającym tej polityce powinno być odpowiednie rozmieszczenie zbiorczych systemów

wodno – kanalizacyjnych oraz podstawowych usług komunalnych. Konieczne jest również określenie niezbędnej powierzchni biologicznie czynnej działek oraz stosowanie wymogu wprowadzenia zieleni izolacyjnej wokół obiektów uciążliwych. Istotnym kierunkiem działań w obrębie tej strefy będzie wskazanie i ochrona przed zabudową rezerw terenowych pod modernizację i przebudowę układu komunikacyjnego jak również odpowiednie zagospodarowanie przestrzeni publicznej w ośrodku gminnym oraz w wytypowanych centrach wsi sołeckich. W przestrzeni tej niezbędna jest zwiększona dbałość o zachowanie ładu przestrzennego, harmonijne kształtowanie nowej zabudowy jak również wyznaczenie terenów i miejsc integracji społecznej, wzbogacanych małą architekturą oraz dalsza estetyzacja obiektów publicznych i ich otoczenia. Działania te winny być prowadzone w nawiązaniu do lokalnych tradycji i stylu zabudowy oraz przy zastosowaniu rodzimych materiałów budowlanych. Pomimo, że w strefie tej nastąpi przyspieszony ubytek rolniczej przestrzeni produkcyjnej należy przewidywać dalsze funkcjonowanie drobnych gospodarstw rolnych. Podstawowe działania w obrębie tej strefy powinny zmierzać do zapewnienia możliwości rozwoju wielofunkcyjnego, ze szczególnym uwzględnieniem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej (szczególnie w takich wsiach jak: Barcza, Brzezinki, Mąchocice Scholasteria, Ciekoty i Masłów Drugi oraz usług (włączając zabudowę pensjonatową) i drobnej, nieuciążliwej przedsiębiorczości dostosowanej do miejscowych potrzeb i uwarunkowań. Istotnym kierunkiem działań winna być poprawa struktury obszarowej gospodarstw upatrujących swą przyszłość w rolnictwie, jak również rozwój usług z otoczenia rolnictwa. W ramach zabudowy rolniczej szczególnie preferowanym działaniem winno być podejmowanie produkcji ekologicznej oraz rozwój drobnych funkcji gospodarczych (o charakterze komplementarnym) uzupełniających dochody z rolnictwa (agroturystyka, usługi na rzecz środowiska i mieszkalnictwa itp.). Do działań priorytetowych należy również zapewnienie niezbędnej infrastruktury technicznej oraz turystycznej a także poprawa ładu przestrzennego, drogą estetyzacji i poprawy stanu sanitarnego zabudowy.

- **Strefa rozwoju przemysłu wydobywczego** obejmująca część miejscowości Wiśniówka oraz Masłów Drugi. Została wyznaczona w oparciu o działalność wydobywczą piaskowców kwarcytowych na złożach Wiśniówka i Podwiśniówka. Eksploatacja prowadzona jest na podstawie decyzji Wojewody Świętokrzyskiego znak: ŚR.V.7412-56/04 z dnia 25 lutego 2005 r., zmieniającej koncesję z dnia 29 września 2003 r. znak: ŚR.V.7412-41/03. Decyzja ta wyznaczyła również teren górniczy WIŚNIOWA II oraz dla części złoża "Wiśniówka" ustanowiła obszar górniczy "Wiśniówka Duża I" - dla pakietu

północnego złoża oraz obszar górniczy "Podwiśniówka I" dla pakietu południowego złoża. W granicach tej strefy dopuszcza się również wszelką działalność związaną z działalnością z przerobem kopaliny oraz jej składowaniem.

W ramach ww. stref polityki przestrzennej można wyróżnić następujące podstrefy, których granice pozostawia się do wyznaczenia w ramach zmian miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego:

- **Podstrefa rozwoju turystyczno-rekreacyjnego** obejmuje tereny atrakcyjne przyrodniczo i krajobrazowo (Ameliówka, stok Góry Radostowej, przełom Lubrzanki) oraz związane ze zbiornikami wodnymi – tereny leśne w Woli Kopcowej oraz tereny wyznaczone we wsi Ciekoty. Obszary te występują zarówno w strefie rozwoju wielofunkcyjnego jak i w części strefy przyrodniczo – krajobrazowej, udostępnionej do zagospodarowania turystycznego o wyższym standardzie. Działalność przestrzenna w ich obrębie podporządkowana będzie intensyfikacji funkcji turystycznej i zmierzać winna do wyznaczenia terenów rozwoju zabudowy związanej z obsługą ruchu turystycznego, małej gastronomii, agroturystyki, wyznaczenia tras pieszych, ścieżek rowerowych, punktów widokowych oraz różnego rodzaju infrastruktury turystycznej a także odpowiedniego oznakowania cennych zasobów środowiska przyrodniczego i kulturowego. Istotnym kierunkiem działań będzie także dalsza estetyzacja zabudowy, wypracowanie i stosowanie jej regionalnego stylu, oraz wprowadzanie różnych form zieleni towarzyszącej i dekoracyjnej (ze szczególnym uwzględnieniem gatunków rodzimych). Preferowanym elementem zabudowy wiejskiej winny być zabudowa agroturystyczna i pensjonatowa. Wyróżnia się tu również wskazane na planszy Kierunków zagospodarowania przestrzennego na terenie miejscowości Wola Kopcowa obszary rozwoju funkcji wypoczynkowej i sportowej w oparciu o zbiornik wodny "Cedzyna".
- **Podstrefa intensywnej działalności gospodarczej** powstała w oparciu o ukształtowany trend lokalizacji bardziej uciążliwych usług głównie wzdłuż drogi krajowej nr 73, w sołectwie Dąbrowa oraz w sołectwie Masłów Pierwszym wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 745 w sąsiedztwie lotniska (tereny znajdujące się w elipsie uciążliwości akustycznej – hałas 60 dB). Wyznaczono tu obszar działalności gospodarczej, produkcyjnej i usługowej z dopuszczeniem uciążliwszych funkcji gospodarczych oraz z możliwością lokalizacji zabudowy związanej z obsługą ww. działalności pod warunkiem zachowania jej odpowiednich parametrów oraz odległości.
- **Podstrefa rozwoju osadnictwa uwarunkowana wymogami ochrony ŚPN na obszarze otuliny (sołectwo Ciekoty)** zalecenia dotyczące zabudowy występującej w omawianej

podstrefie zostały szczegółowo opisane w kierunkach rozwoju mieszkalnictwa, usług i działalności gospodarczej (ustalenia projektu „Planu ochrony ŚPN”).

W ramach ww. stref polityki przestrzennej wyodrębnia się następujące obszary i tereny:

- **Obszary obiektów prawnie chronionych i proponowanych do objęcia ochroną** skupiające położone na terenie gminy tereny i obiekty podlegające ochronie prawnej lub predysponowane do objęcia tego rodzaju ochroną, tj.:
 - ŚPN wraz z otuliną i strefą ekotonową (ustaloną wg projektu Planu ochrony Świętokrzyskiego Parku Narodowego i obszaru Natura 2000 Łysogóry, który jest w końcowej fazie opracowania na 200 m od granic parku),
 - obszary Natura 2000,
 - pomniki przyrody,
 - Podkielecki Obszar Chronionego Krajobrazu,
 - lasy,
 - obszary koncentracji zalesień,
 - obiekty objęte ochroną konserwatorską,
 - miejsca pamięci narodowej,
 - stanowiska archeologiczne,
 - punkty widokowe,
 - ochronę lokalnych ciągów i korytarzy ekologicznych poprzez wyłączenie ich z zabudowy.
- **Obszar działań proekologicznych** skupia tereny, na których proponuje się prowadzenie konkretnych działań zapobiegawczych i ochronnych, warunkujących utrzymanie, bądź przywrócenie pożądanych walorów ekologicznych:
 - obszary działań przeciwpowodziowych (potencjalne obszary zalewowe),
 - obszary działań rekultywacyjnych (rejon eksploatacyjny – Kielce, obszary powierzchniowej eksploatacji),
 - obszary występowania złóż surowców mineralnych,
 - tereny wód otwartych (rzeki, cieki i zbiorniki),
 - Główne Zbiorniki Wód Podziemnych GZWP,
 - ujęcia wód podziemnych wraz ze strefami ochrony bezpośredniej,
 - korytarze ekologiczne.

- **Obszary osadnictwa i rozwoju gospodarczego** obejmują tereny dopuszczalnego rozwoju zabudowy przeznaczone do lokalizacji różnych jej form, począwszy od skupionej wzdłuż głównych dróg wielofunkcyjnej zabudowy liniowej, która jest główną formą endogeniczną najściślej związaną z regionem świętokrzyskim po zabudowę typu osiedlowego nawiązującą do miejskich standardów zagospodarowania. Jako formy przejściowe, które nie powinny jednak zdominować obszarów osadnictwa z uwagi na najmniej korzystne warunki zamieszkiwania i wypoczynku. Dopuszcza się również zabudowę wieloliniową (najczęściej dwuliniową), realizowaną najczęściej pod presją właścicieli gruntów, chcących udostępnić do sprzedaży kolejne fragmenty użytkowanych działek siedliskowych bez konieczności przeprowadzania prac scaleniowo – wymiennych, oraz zabudowę rozproszoną realizowaną tylko w uzasadnionych przypadkach (rolnicze gospodarstwa towarowe oraz agroturystyczne, których nie można zlokalizować w istniejącej zabudowie oraz obiekty i urządzenia turystyki o wysokim standardzie związane ściśle z konkretnym terenem). Na obszarach o zwiększonej presji urbanizacyjnej preferowaną formą zabudowy winna być zabudowa typu osiedlowego, w obrębie której kompleksowo rozwiązane zostaną wszystkie problemy związane z racjonalnym zagospodarowaniem i urządzeniem terenów (komunikacyjne i parkingowe, ekologiczne, w zakresie uzbrojenia i wyposażenia w infrastrukturę społeczną itp.). W ramach obszarów aktywności gospodarczej przewiduje się lokalizację funkcji produkcyjno - usługowych zarówno w ramach istniejącej zabudowy liniowej (lub na zapleczu istniejących siedlisk) jak też na wyodrębnionych terenach i w miejscach o najkorzystniejszych warunkach dyslokacji funkcji gospodarczych (węzły drogowe, tereny uzbrojone w infrastrukturę przemysłową oraz posiadające tradycje w działalności gospodarczej itp.).
- **Obszary komunikacji i infrastruktury technicznej** obejmują tereny przewidziane pod docelowe rozwiązania w zakresie dróg: krajowych, w tym ekspresowych S7 i S74, wojewódzkiej, dróg powiatowych, gminnych i wewnętrznych, ścieżek rowerowych; oraz obszary infrastruktury technicznej: gazociągu wysokiego ciśnienia, gazociągu średniego ciśnienia, stacji redukcyjnej gazu, przebiegu linii energetycznych 220kV, 110 kV i 15 kV ze stacjami transformatorowymi, sieci wodociągowych, kanalizacji (kanały sanitarne, kolektory, rurociągi, pompownie, komory dozowania), ujęć wody i stacji wodociągowych.

III. KIERUNKI POLITYKI PRZESTRZENNEJ W WIODĄCYCH DZIEDZINACH ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. KIERUNKI ROZWOJU MIESZKALNICTWA, USŁUG I DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

Z przeprowadzonego w części uwarunkowań rozwoju gminy bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę, wynika możliwość wyznaczenia następujących nowych terenów zabudowy w ilościach wskazanych poniżej:

- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN) - 109,94 ha,
- tereny zabudowy wielorodzinnej (MW) - 0,50 ha,
- tereny zabudowy zagrodowej z dopuszczeniem jednorodzinnej (MNR) - 31,00 ha,
- tereny zabudowy pensjonatowej z dopuszczeniem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MNP) - 3,00 ha,
- tereny usług komercyjnych (UC) - 6,00 ha,
- tereny zabudowy turystyki i sportu (UTS) - 4,00 ha,
- tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów (P) - 2,50 ha,
- **tereny zabudowy produkcyjnej i/lub usługowej PU - 2,0634 ha,**
- tereny obsługi produkcji w gospodarstwach leśnych (RU) - 0,50 ha,
- tereny usług sportu, turystyki, rekreacji i wypoczynku (US) - 0,20 ha,
- tereny usług publicznych (UP) - 1,00 ha,
- tereny eksploatacji surowców mineralnych (PG) - 23,500 ha.

Tereny te wyznaczone zostały na mapie "Kierunki polityki przestrzennej" jako powiększenie już wyznaczonych terenów budowlanych. Stanowią one w większości kontynuację terenów już zabudowanych lub przeznaczonych pod zabudowę.

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy nie uwzględniają wyników audytu krajobrazowego, ponieważ audyt taki nie został sporządzony przez Marszałka Województwa Świętokrzyskiego.

W studium ustala się następujące standardy określające struktury użytkowania terenów, które traktuje się jako wytyczne do planów miejscowych, zapewniające przestrzeganie planowanego, zrównoważonego rozwoju struktury funkcjonalno – przestrzennej gminy oraz zachowanie ładu przestrzennego (do uwzględnienia i uszczegółowienia w zmianach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego lub nowych planach zagospodarowania przestrzennego).

Ustala się graniczne wartości wskaźników urbanistycznych:

zabudowa wielorodzinna (MW),

- 1) wysokość budynków mieszkalnych: do 15 m,
- 2) wysokość garaży: do 7 m,
- 3) geometria dachów: dachy płaskie dwuspadowe, czterospadowe lub wielospadowe, o symetrycznym kącie nachylenia połaci dachowych w przedziale od 20^0 do 45^0 ,
- 4) minimalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,01,
- 5) maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 1,5,
- 6) teren biologicznie czynny: min. 20%.

zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna (MN) oraz zabudowa zagrodowa z dopuszczeniem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (RM/MN),

- 1) wysokość budynków mieszkalnych: do 11 m,
- 2) wysokość budynków gospodarczych i garaży: do 7 m,
- 3) geometria dachów: dachy dwuspadowe, czterospadowe lub wielospadowe, o symetrycznym kącie nachylenia połaci dachowych w przedziale od 20^0 do 45^0 z możliwością wprowadzenia naczółków i przyczółków,
- 4) dopuszcza się dachy jednospadowe jedynie na budynkach gospodarczych i garażach lokalizowanych bezpośrednio przy granicy działki lub w odległości 1,5 m od granicy działki oraz na budynkach garażowych dobudowywanych do budynków mieszkalnych. Kąt nachylenia połaci dachowych takiego dachu nie może być mniejszy niż 15^0 ,
- 5) przy użytkowym poddaszu doświetlenie jego pomieszczeń lukarnami nie może zajmować więcej niż połowę długości połaci dachowej a zadaszenie nad lukarnami winno być dwuspadowe lub krzywoliniowe, tzw. "wole oko",
- 6) zakazuje się realizowania obiektów budowlanych z dachem płaskim, kopertowym i uskokowym,
- 7) minimalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,01,
- 8) maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,6,
- 9) teren biologicznie czynny: min. 50%.

zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i usługowa (UM),

- 1) minimalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,01,
- 2) maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 1,6,
- 3) teren biologicznie czynny: min. 20%,
- 4) wysokość budynków mieszkalnych oraz usługowych: do 12 m,

- 5) wysokość garaży i budynków gospodarczych: do 7 m,
- 6) geometria dachów: dachy dwuspadowe, czterospadowe lub wielospadowe, o symetrycznym kącie nachylenia połaci dachowych w przedziale od 20^0 do 45^0 , dopuszcza się również dachy płaskie,
- 7) przy użytkowym poddaszu doświetlenie jego pomieszczeń lukarnami nie może zajmować więcej niż połowę długości połaci dachowej. Zadaszenie nad lukarnami: dwuspadowe lub krzywoliniowe, tzw. "wół oko". Dopuszcza się doświetlenie budynków oknami połaciowymi,
- 8) zakazuje się realizowania obiektów z dachem pulpitowym, kopertowym i uskokowym,
- 9) wyklucza się stosowanie form i detali deformujących architekturę np. schodkowe zakończenie ścian.

zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i pensjonatowa (MNP1),

- 1) minimalny wskaźnik intensywności zabudowy - 0,01,
- 2) maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy - 1,
- 3) teren biologicznie czynny – min. 30%,
- 4) wysokość budynków mieszkalnych oraz pensjonatowych nie może być większa niż 12 m do kalenicy dachu budynku ponad poziom terenu, mierzona przed wejściem do budynku,
- 5) wysokość garaży i budynków gospodarczych nie może przekraczać 6 m do kalenicy dachu ponad średni poziom terenu, mierzona przed wejściem do budynku,
- 6) geometria dachów głównej bryły budynków – dachy dwuspadowe, czterospadowe lub wielospadowe, o symetrycznym kącie nachylenia połaci dachowych w przedziale od 20^0 do 45^0 ,
- 7) przy użytkowym poddaszu doświetlenie jego pomieszczeń lukarnami nie może zajmować więcej niż połowę długości połaci dachowej. Zadaszenie nad lukarnami: dwuspadowe lub krzywoliniowe. Dopuszcza się doświetlenie budynków oknami połaciowymi,
- 8) zakazuje się realizowania obiektów z dachem pulpitowym, kopertowym i uskokowym,
- 9) wyklucza się stosowanie form i detali deformujących architekturę np. schodkowe zakończenie ścian.

zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i pensjonatowa (MNP2),

- 1) minimalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,01,

- 2) maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,7,
- 3) teren biologicznie czynny: min. 50%,
- 4) wysokość budynków mieszkalnych oraz pensjonatowych do kalenicy: do 8 m, przy czym gabaryt budynków nie może przekraczać dwóch kondygnacji nadziemnych, a druga kondygnacja możliwa jest jedynie w poddaszu użytkowym,
- 5) wysokość garaży i budynków gospodarczych: do 5 m,
- 6) geometria dachów głównej bryły budynków: dachy dwuspadowe, czterospadowe lub wielospadowe, o symetrycznym kącie nachylenia połaci dachowych w przedziale od 20^0 do 45^0 , lokalizacja kalenicy budynków prostopadle do granic bocznych działek, na których realizowane będą budynki,
- 7) przy użytkowym poddaszu doświetlenie jego pomieszczeń lukarnami nie może zajmować więcej niż połowę długości połaci dachowej. Dopuszcza się doświetlenie budynków oknami połaciowymi,
- 8) zakazuje się realizowania obiektów z dachem pulpitowym, kopertowym, uskokowym i płaskim,
- 9) kolorystyka elewacji budynków: w odcieniach pastelowych z wykluczeniem barw agresywnych (fiolet, czerwień, niebieski),
- 10) wyklucza się stosowanie form i detali deformujących architekturę np. schodkowe zakończenie ścian.

zabudowa związana z obiektami produkcyjnymi, składowymi i magazynowymi (P),

- 1) minimalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,01,
- 2) maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 1,5,
- 3) teren biologicznie czynny: min. 5%,
- 4) wysokość budynków: do 13 m,
- 5) wysokość garaży i budynków gospodarczych: do 8 m,
- 6) geometria dachów: dachy dwuspadowe czterospadowe, o symetrycznym kącie nachylenia połaci dachowych w przedziale od 10^0 do 20^0 ,
- 7) zakazuje się realizowania obiektów z dachem pulpitowym, kopertowym i uskokowym,
- 8) wyklucza się stosowanie form i detali deformujących architekturę np. schodkowe zakończenie ścian.

zabudowa produkcyjna i/lub usługowa (PU),

- 1) minimalna nadziemną intensywność zabudowy: 0,01;*

- 2) *maksymalna nadziemną intensywność zabudowy: 2,5;*
- 3) *minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: min. 10%;*
- 4) *maksymalny udział powierzchni zabudowy: max. 70%;*
- 5) *wysokość budynków produkcyjnych i usługowych: do 15 m,*
- 6) *wysokość budynków gospodarczych, garaży i wiat: do 8 m,*
- 7) *geometria dachów głównej bryły budynków: dachy płaskie, jednospadowe, dwuspadowe, wielospadowe o kątach nachylenia połaci dachowych do 45⁰.*

zabudowa obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych (RU),

- a) minimalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,1,
- b) maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,7,
- c) teren biologicznie czynny: min. 30%,
- d) wysokość budynków: do 12 m,
- e) geometria dachów: dachy dwuspadowe lub wielospadowe, o symetrycznym kącie nachylenia połaci dachowych od 20⁰ do 45⁰,
- f) przy użytkowym poddaszu doświetlenie jego pomieszczeń lukarnami nie może zajmować więcej niż połowę długości połaci dachowej. Dopuszcza się doświetlenie budynków oknami połaciowymi.

zabudowa usługowa (U),

- 1) minimalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,01,
- 2) maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,8,
- 3) teren biologicznie czynny: min. 30%,
- 4) wysokość budynków usługowych: do 12 m,
- 5) wysokość budynków gospodarczych i garaży: do 7 m,
- 6) geometria dachów: dachy dwuspadowe czterospadaowe, o symetrycznym kącie nachylenia połaci dachowych w przedziale od 20⁰ do 45⁰,
- 7) przy użytkowym poddaszu doświetlenie jego pomieszczeń lukarnami nie może zajmować więcej niż 60% długości połaci dachowej,
- 8) zakazuje się realizowania obiektów z dachem płaskim, pulpitowym, kopertowym i uskokowym,
- 9) wyklucza się stosowanie form i detali deformujących architekturę np. schodkowe zakończenie ścian, osadzanie lusterek w elewacji.

zabudowa związana z wypoczynkiem i rekreacją oraz sportem (UTS, US, US1),

- 1) minimalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,01,
- 2) maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,7,
- 3) teren biologicznie czynny: min. 50%,
- 4) forma architektoniczna głównej bryły budynków powinna spełniać następujące wymagania:
 - a) wysokość budynków usług sportu: do 14 m,
 - b) wysokość budynków gospodarczych i garaży: do 6 m,
 - c) geometria dachów: dachy dwuspadowe, czterospadowe lub wielospadowe, o symetrycznym kącie nachylenia połaci dachowych w przedziale od 15° do 45° .

W granicach terenu oznaczonego symbolem US1 wprowadza się zakaz budowy kubaturowych obiektów budowlanych, w związku z tym nie ustala się zasad kształtowania zabudowy. W terenie tym zakazuje się również lokalizacji naziemnych obiektów infrastruktury technicznej dla obsługi terenu.

zabudowa związana z usługami turystyki z uzupełnieniem zabudową mieszkaniową (UT),

- 1) minimalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,01,
- 2) maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,5,
- 3) teren biologicznie czynny: min. 60%,
- 4) ustala się zachowanie min. 60% istniejących drzew i krzewów, w które należy wkomponować planowane budynki, ponadto ustala się obowiązek obsadzenia terenu drzewami i krzewami o przewadze gatunków zimozielonych od strony południowej w celu ochrony walorów krajobrazowych,
- 5) forma architektoniczna głównej bryły budynków powinna spełniać następujące wymagania:
 - a) wysokość budynków: do 8 m,
 - b) geometria dachów: dachy dwuspadowe, czterospadowe lub wielospadowe, o symetrycznym kącie nachylenia połaci dachowych w przedziale od 15° do 45° , dopuszcza się również dachy płaskie.

W celu zachowania walorów krajobrazowych i widokowych ustala się konieczność "wtopienia" zabudowy w istniejące zadrzewienia, natomiast tam, gdzie te zadrzewienia nie występują obiekty należy obsadzić zielenią o zróżnicowanym pokroju, szczególnie od

strony południowej, tak, aby na osi widokowej z drogi wojewódzkiej w pierwszej kolejności widoczne były zardzewienia na tle istniejącego lasu a nie zabudowa na tle lasu.

zabudowa związana z działalnością górniczą - wg indywidualnych rozwiązań do ustalenia w planie zagospodarowania przestrzennego.

zabudowa sakralna: wg indywidualnych rozwiązań do ustalenia w nowo opracowywanych planach zagospodarowania przestrzennego.

zabudowa obiektów użyteczności publicznej: wg indywidualnych rozwiązań do ustalenia w nowo opracowywanych planach zagospodarowania przestrzennego.

Wyznacza się teren przemysłu przeznaczony do rekultywacji obszaru poeksploatacyjnego oznaczony symbolem ZPG, w którym dopuszcza się składowanie mas ziemnych i skalnych oraz rozbiórkowych obojętnych dla środowiska. Wskazuje się rekultywację terenu w kierunku leśnym, leśno-wodnym, oraz zadrzewieniowo-zakrzewieniowym zgodnie z decyzjami właściwych organów.

Określone, powyżej wysokości zabudowy są maksymalne. Niezależnie od powyższego w ustaleniach nowych lub zmienianych planach zagospodarowania przestrzennego ustalając wysokości zabudowy należy wziąć warunki wynikające z dokumentacji lotniska oraz lokalizacji pasa nalotu. W związku z tym w poszczególnych terenach zabudowy, w zależności od odległości od granic lotniska i pasa nalotu maksymalną wysokość należy zróżnicować tak, aby nie powodowała ona zagrożenia dla użytkowników lotniska w Masłowie. Obowiązujące, nieprzekraczane ograniczenia wysokości zabudowy, określone zostały w dokumentacji rejestracyjnej lotniska zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ponadto dla wszystkich obszarów, w celu zachowania ładu przestrzennego i walorów krajobrazowych, zaleca się:

- horyzontalne kształtowanie bryły budynku dla jej wkomponowania w istniejące ukształtowanie terenu i zespoły zieleni,
- stosowanie materiałów pochodzenia rodzimego do prac wykończeniowych budynku (kamień na cokoły i fragmenty ścian piwnic, drewno w kolorze naturalnym jako okładziny szczytów, wykończenie okapów, elementy balustrad itp. Bez możliwości stosowania w elewacjach stłuczki szklanej i lusterek;

- wprowadzanie przy realizacji obiektów hodowlanych, produkcyjnych i produkcyjno – usługowych pasów zieleni osłonowej z roślinnością zimozieloną,
- wzbogacenie na etapie tworzenia nowych planów zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy mieszkaniowej usługami publicznymi i komercyjnymi niestanowiącymi uciążliwości dla zabudowy mieszkaniowej,
- dopuszcza się na etapie tworzenia nowych planów zagospodarowania przestrzennego na obszarach zabudowy pensjonatowej i mieszkaniowej jednorodzinnej wydzielenia tylko terenów zabudowy pensjonatowej lub mieszkaniowej jednorodzinnej lub pozostawienie tych funkcji łącznie.

Projekty studiów, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w części dotyczącej Parku Narodowego i jego otuliny wymagają obowiązkowego uzgadniania z Dyrektorem Świętokrzyskiego Parku Narodowego.

W zakresie lokalizacji mieszkalnictwa i usług należy dążyć ponadto do zapewnienia odpowiednich standardów nie tylko pod względem walorów estetycznych zabudowy i zagospodarowania terenu, ale również stanu technicznego budynków oraz ich wyposażenia w pełny zakres infrastruktury technicznej. Tereny lokalizacji tych funkcji powinny mieć zapewnioną prawidłową obsługę transportową i dogodną dostępność do usług publicznych. Powinno się przy tym zadbać o jakość środowiska, oraz atrakcyjność przestrzeni publicznej (oświetlenie, chodniki, kompozycje zieleni dekoracyjnej, mała architektura itp.).

Na etapie zmian w nowych miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego gminy, należy uwzględnić naniesione na mapie kierunków Studium tereny zmeliorowane, z uwagi na silną intensyfikację zabudowy na tym obszarze. Na tym obszarze zabudowa winna być kształtowana z uwzględnieniem odbudowy systemu melioracyjnego i drenarskiego. W przypadku kolizji planowanej zabudowy z systemem drenarskim, system ten należy przebudować w sposób umożliwiający jego funkcjonalność, w uzgodnieniu z zarządzającym tą siecią, tj. Świętokrzyskim Zarządem Melioracji i Urządzeń Wodnych w Kielcach. Tereny te zostały wskazane zgodnie z materiałami udostępnionymi przez Świętokrzyski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Kielcach. W przypadku przekwalifikowania gruntów rolnych, na których występują obiekty melioracyjne, na inne (np. zabudowę mieszkaniową, usługową, przemysłową oraz pod zalesienia) należy wyłączyć obszar zmeliorowany na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 grudnia 2004 r. w sprawie sposobu prowadzenia ewidencji wód, urządzeń melioracji wodnych oraz zmeliorowanych gruntów (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 1403) oraz zapewnić właściwe funkcjonowanie urządzeń melioracji wodnych między innymi odpływ wody z rowów

melioracyjnych o czym mowa była powyżej. Zgodnie z art. 25 i 27 ustawy Prawo wodne, zabrania się niszczenia lub uszkodzania brzegów śródlądowych wód powierzchniowych, tworzących brzeg wody budowli lub murów niezbędnych urządzeniami wodnymi oraz gruntów pod śródlądowymi wodami powierzchniowymi oraz grodzenia nieruchomości przyległych do powierzchniowych wód publicznych w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu. Ponadto, zgodnie z art. 28 ustawy Prawo wodne ustawowy właściciel nieruchomości przyległej do powierzchni wód publicznych jest obowiązany umożliwić dostęp do wody na potrzeby wykonywania robót związanych z utrzymaniem wód. Na przebudowę urządzeń melioracji wodnych oraz przeprowadzenie przez wody powierzchniowe obiektów mostowych, rurociągów, linii energetycznych, linii telekomunikacyjnych oraz innych urządzeń wymagane jest uzyskanie pozwolenia wodnoprawnego, zgodnie z art. 122 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 9 ust. 2 ustawy Prawo wodne.

W celu eliminacji konfliktów przestrzennych oraz poprawy możliwości wyposażenia terenów w urządzenia infrastruktury technicznej i społecznej proponuje się następujące kierunki kształtowania zabudowy:

- rozbudowa ośrodka administracyjno – usługowego gminy w Masłowie Pierwszym koncentrującego obiekty użyteczności publicznej, usługi o znaczeniu ogólnogminnym, w tym sprzyjające nawiązywaniu kontaktów społecznych, infrastrukturę obsługującą i mieszkalnictwo, zdecydowane podniesienie atrakcyjności przestrzeni publicznej m.in. poprzez odpowiednie kształtowanie nawierzchni dróg i placów, oświetlenie, wprowadzenie małej architektury jak m.in. ławki, latarnie, kosze na śmieci, szypdy, przystanki;
- wyznaczenie niekolizyjnych granic powiększenia terenów istniejącej zabudowy mieszkaniowej, zagrodowej, w ramach których możliwa będzie modernizacja zabudowy, uzupełnienie jej w obrębie istniejących siedlisk, a także wprowadzanie nowych obiektów i ich zespołów co będzie miało miejsce na terenach wyznaczonych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem ustalonych w studium granic dopuszczalnego rozwoju osadnictwa. Dopuszcza się tu również lokalizację usług i nieuciążliwej przedsiębiorczości dostosowanej do miejscowych potrzeb i uwarunkowań. Sołectwa: Barcza, Brzezinki, Mąchocice Scholasteria, Ciekoty, Mąchocice Kapitulne, Masłów Pierwszy, Masłów Drugi, Dąbrowa, Wiśniówka;
- wyznaczenie obszarów potencjalnego rozwoju budownictwa jednorodzinnego m.in. na potrzeby zaplecza mieszkaniowego dla mieszkańców Kielc, z możliwością wprowadzania nieuciążliwych usług. Wyznaczone w Studium obszary powinny być szczegółowo

opracowane, łącznie z uściśleniem sposobu ich uzbrojenia i komunikacji, na etapie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W większości przypadków niezbędne będzie przeprowadzenie scaleń i wtórnego podziału. Sołectwa: Domaszowice (możliwość ukształtowania centrum usługowo – kulturalnego z takimi funkcjami jak: kościół, ewentualnie filia biblioteki, przedszkole, skwer, nieuciążliwe usługi itp.), Wola Kopcowa, Masłów Pierwszy oraz Dąbrowa;

- uzupełnienie i wyznaczenie nowych obszarów działalności gospodarczej z dopuszczeniem zabudowy mieszkaniowej związanej z prowadzeniem ww. działalności. Sołectwa: Domaszowice (tereny działalności usługowo – handlowej zlokalizowane wzdłuż drogi krajowej 74, oraz tereny działalności produkcyjno – usługowej w pasie uciążliwości drogi ekspresowej S 74 z obsługą z dróg lokalnych), dodatkowo wyznacza się obszar przestrzeni publicznej (zgodnie z rys. studium), które będzie scalać funkcje ogólnospołeczne (Kościół, usługi handlowe, administracyjne i inne), Masłów Pierwszy (powiększenie terenu byłej rolniczej bazy produkcyjnej z przeznaczeniem na działalność produkcyjno – usługową), Dąbrowa i fragment Wiśniówki (uzupełnienie istniejących terenów produkcyjno - usługowo - mieszkaniowych zlokalizowanych wzdłuż drogi krajowej 73);
- wyznaczenie obszarów, istniejącej i potencjalnej lokalizacji zabudowy: pensjonatowej, lotniskowej oraz innych usług turystyczno – wypoczynkowych i sportowych wraz z infrastrukturą towarzyszącą, ewentualnie obszarów, na których może dojść do adaptacji istniejących siedlisk na cele lotniskowe i agroturystyki oraz realizację zabudowy pensjonatowej. Sołectwa: Ciekoty, Mąchocice Scholasteria, Mąchocice Kapitulne;
- utrzymanie istniejących obiektów usługowych użyteczności publicznej (usługi oświaty, zdrowia, kultury itp.) z możliwością ich modernizacji i rozbudowy oraz przewidzenie rezerwy terenowej gruntów komunalnych dla realizacji potencjalnych potrzeb budowy nowych tego typu obiektów;
- ochrona przed zabudową obszarów (wyznaczonych w części graficznej i opisanych w tekście studium): o szczególnych walorach przyrodniczo – krajobrazowych (obszary zlokalizowane w strefie przyrodniczo-krajobrazowej), węzłów, korytarzy i ciągów ekologicznych (tereny lasów oraz dolin rzek i cieków wodnych), gruntów rolnych o III klasy bonitacyjnej (do zabudowy przeznacza się jedynie te grunty, które wskazane zostały na rysunku Studium po uzyskaniu stosownych zgód właściwych organów

administracyjnych), udokumentowanych złóż surowców mineralnych, zakaz lokalizacji zabudowy na terenach zagrożonych powodzią;

poza tym przewiduje się:

- przywracanie wysokiej wartości walorów architektoniczno-estetycznych wiejskim zespołom zabudowy zagrodowej i mieszkalnej (nawiązywanie do stylu i cech budownictwa regionalnego według ww. wytycznych) oraz podnoszenie standardów funkcjonalnych i technicznych, podczas przeprowadzanych remontów i modernizacji;
- wspieranie najlepszych przykładów adaptacji istniejących obiektów miejscowej zabudowy dla utrzymania charakterystycznych elementów układu ruralistycznego poszczególnych wsi;
- szczegółowe określenie w planach zagospodarowania przestrzennego zasad architektoniczno-budowlanych mających na celu poprawę estetyki zabudowy oraz uwzględnienie i utrwalenie tradycji budowlanych;
- zachowanie „reliktów” tradycyjnej zabudowy wiejskiej, ważnego elementu tożsamości kulturowej gminy oraz respektowanie wymogów ochronnych w stosunku do obiektów i założeń wpisanych do rejestru zabytków;
- wprowadzanie w nowych siedliskach i uzupełnienie w już istniejących zadrzewień i zakrzewień przydomowych, a przy obiektach produkcyjno-usługowych i hodowlanych oraz w strefie uciążliwości lotniska obowiązkowe realizowanie pasów zieleni osłonowej;
- wykup i gromadzenie zasobów gruntów komunalnych sprzyjających odpowiedniemu kształtowaniu polityki przestrzennej.
- respektowanie wymagań ochrony ppoż i bezpieczeństwa publicznego.
- na terenie obszarze gminy Masłów nie przewiduje się oraz nie wyznacza się:
 - lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni powyżej 2000m²,
 - obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW,
 - obszarów, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny,
 - obszarów pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - obszarów wymagających przekształceń, rehabilitacji, rekultywacji lub remediacji,
 - obszarów zdegradowanych, wyznaczono obszar posiadających cechy obszaru zdegradowanego,

- obszarów funkcjonalnych o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania,
 - krajobrazów priorytetowych.
- dopuszcza się etapowe wprowadzanie terenów zabudowy mieszkaniowej w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego w stosunku do wyznaczonych w Studium w zależności od potrzeb oraz rachunku ekonomicznego, przy uwzględnieniu realnych możliwości ich wyposażenia w sieci infrastruktury technicznej. Przez co osiągnięty zostanie cel wynikający z Planu zagospodarowania przestrzennego województwa świętokrzyskiego oraz KPZK 2030 związany z poprawą atrakcyjności osiedleńczej i ograniczeniem rozproszenia zabudowy. Dzięki etapowemu wprowadzaniu terenów zabudowy w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego spełnione zostaną zasady racjonalności ekonomicznej i zasada przeciwdziałania rozpraszania zabudowy.
 - na podstawie przeprowadzonych w części uwarunkowań analiz, stwierdza się, że na poziom wzrostu liczby ludności w gminie mają migracje oraz dodatnie przyrost naturalny. Przez ostatnie lata utrzymują się na dodatnim poziomie z tendencją wzrostową. Z danych ewidencji ludności wynika, że na terenie gminy Masłów osiedlają się ludzie młodzi do 30 roku życia. Powodem takiego stanu jest korzystna polityka gminy, która przygotowała tereny budowlane w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przez co proces inwestycyjny skrócił się do niezbędnego minimum. Tendencja taka będzie się utrzymywać w ciągu najbliższych lat. Na teren gminy Masłów migrują głównie mieszkańcy Kielc, znajdując tu lepszą ofertę zamieszkania, zwłaszcza, że gmina Masłów dokonała w ostatnich latach szereg inwestycji w infrastrukturę społeczną i techniczną. Polepszając w ten sposób warunki dla życia ludzi.

Ustala się następujące zasady kształtowania reklam (do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i innych dokumentach stanowiących przepis prawa miejscowego):

- wprowadza się zakaz realizacji reklam w pasach dróg publicznych,
- w terenach zabudowy mieszkaniowej zakazuje się reklam świetlnych migających,
- powierzchnia reklam nie może przekraczać 5m^2 , a ich wysokość nie może przekraczać 5 m.

Studium ustala następujące tereny wyłączone z zabudowy:

- obszary lasów,
- obszary zadrzewień i zakrzewień oznaczone w ewidencji gruntów symbolem Lz,

- obszary przeznaczone do zalesień,
- obszary dolin rzecznych,
- obszary rolnicze położone w strefie przyrodniczo-krajobrazowej.

2. ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE I KRAJOBRAZ

Podstawowym celem w dziedzinie ochrony środowiska jest ochrona i racjonalne gospodarowanie zasobami środowiska naturalnego gminy, zapewniające sprawiedliwy dostęp do jego zasobów dzisiejszym i przyszłym pokoleniom mieszkańców, traktując je jako wartości o znaczeniu ponadlokalnym, dążąc do poprawy jego stanu.

Wiodącą prawidłowością w omawianej dziedzinie, która stanowi jednocześnie kryterium realizacji głównego celu zagospodarowania przestrzennego województwa będzie przyjęta w Konstytucji RP, **zasada zrównoważonego rozwoju**, zgodnie z którą spod zabudowy wyłączone zostały tereny o niekorzystnych warunkach do zabudowy. Jej podstawowym założeniem jest takie prowadzenie polityki i działań w poszczególnych sektorach gospodarki i życia społecznego, aby zachować zasoby i walory środowiska w stanie zapewniającym trwałe, nie doznające uszczerbku, możliwości korzystania z nich zarówno przez obecne jak i przyszłe pokolenia, przy jednoczesnym zachowaniu trwałości funkcjonowania procesów przyrodniczych oraz naturalnej różnorodności biologicznej na poziomie regionalnym, ekosystemowym, gatunkowym i genowym.

Kierunki rozwoju gminy muszą być podporządkowane dążeniom do utrzymania obecnego modelu funkcjonowania przyrody i podejmowania działań proekologicznych zmierzających do zahamowania degradacji wód, powietrza atmosferycznego, gleb i krajobrazu. Działania samorządu gminy na rzecz poprawy stanu środowiska przyrodniczego są integralną częścią dążeń do poprawy jakości życia stałych mieszkańców i do zwiększenia atrakcyjności obszaru gminy dla gości.

Obiekty i obszary prawnie chronione i system przyrodniczy gminy

Gmina Masłów położona jest w regionalnym i krajowym systemie przyrodniczym, na który składają się formy ochrony przyrody o znaczeniu krajowym (ŚPN oraz obszary Natura 2000) i regionalnym (Podkielecki Obszar Chronionego Krajobrazu).

Przedmiotem ochrony są istniejące na obszarze gminy formy ochrony przyrody (istniejące: Świętokrzyski Park Narodowy wraz z otuliną, Podkielecki Obszar Chronionego Krajobrazu, obszary Natura 2000: Ostoja Wierzejska PLH260035, Ostoja Barcza PLH260025, Przełom Lubrzanki PLH260037 oraz Łysogóry PLH260002, pomniki przyrody oraz system przyrodniczy gminy, który tworzą kompleksy leśne i doliny rzeczne.

Ustala się:

- ochronę zasobów Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu zgodnie z zasadami ustanowionymi w Uchwałą Nr XIV/200/2015 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 7 września 2015r. w sprawie wyznaczenia Podkieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Świąt. z 2015 r. poz. 2655). W granicach obszaru chronionego krajobrazu wydzielono następujące strefy krajobrazowe:
 - 1) "A" - obejmującą doliny rzeczne i ciekі pełniące funkcję korytarzy ekologicznych oraz torfowiska i inne tereny podmokłe, w tym lasy łągowe i olsy; są to obszary o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych, często siedliska chronione, skupiające rzadkie i chronione gatunki roślin i zwierząt, a jednocześnie tereny bardzo wrażliwe na zmiany dokonywane w środowisku; strefa ta posiada najwyższy rygor ochrony;
 - 2) "B" - obejmująca tereny kompleksów leśnych (z wyłączeniem lasów łągowych i olsów, które zostały zaliczone do strefy "A"), murawy kserotermiczne i napiaskowe; są to siedliska niezależne od poziomu wód gruntowych; obejmują tereny cenne przyrodniczo, często siedliska chronione, skupiające rzadkie i chronione gatunki roślin i zwierząt; strefa posiada wysoki rygor ochronny;
 - 3) "C" - obejmuje obszary poza strefami "A" i "B"; tereny zabudowy, użytkowane rolniczo, przekształcone przez człowieka; strefa odznacza się najniższymi rygorami ochronnymi, spośród wyznaczonych stref.

Na terenie strefy krajobrazowej "A" ustalono następujące cele i działania w zakresie czynnej ochrony ekosystemów:

- a) zachowanie cennych ekosystemów;
 - utrzymanie lub przywrócenie tradycyjnego użytkowania półnaturalnych zbiorowisk roślinnych (łąki, murawy) m.in. poprzez promowanie i wdrażanie programów rolno-środowiskowych,
 - prowadzenie zrównoważonej gospodarki leśnej; dążenie do zachowania właściwych parametrów siedlisk leśnych; zachowanie powierzchni starodrzewi poprzez wyłączenie z użytkowania,
 - likwidacja nielegalnych wysypisk śmieci;
- b) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów;
 - edukacja ekologiczna,
 - ochrona poprzez zapewnienie właściwego stanu siedlisk,

- likwidacja nielegalnych wysypisk śmieci;
- c) zachowanie dolin rzek i cieków w stanie zbliżonym do naturalnego, poprzez utrzymywanie w niezmienionym stanie terenów zalewowych oraz odtwarzanie naturalnych polderów,
- d) utrzymanie ciągłości korytarzy ekologicznych, poprzez uwzględnienie połączeń ekologicznych w planowaniu przestrzennym,
- e) utrzymanie właściwego poziomu i jakości wód;
 - likwidacja części rowów melioracyjnych, poprzez odstąpienie od ich konserwacji,
 - rozbudowa zbiorczych systemów zaopatrzenia w wodę,
 - uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej,
 - tworzenie stref buforowych wzdłuż brzegów cieków poprzez odstąpienie od ich użytkowania i wprowadzenie pasów ochronnych roślinności,
 - ograniczenie zużycia nawozów sztucznych i środków ochrony roślin,
 - likwidacja nielegalnych wysypisk śmieci,
- f) ochrona powierzchni ziemi przed procesami erozyjnymi, poprzez zalesianie lub utrzymywanie roślinności łąkowej i murawowej na terenach najbardziej narażonych na erozję,
- g) ochrona atrakcyjnych panoram i wnętrz widokowych;
 - powstrzymywanie procesów naturalnej i wtórnej sukcesji,
 - uwzględnianie w planowaniu przestrzennym stref dalekiego widoku.

Na terenie strefy krajobrazowej **"B"** ustalono następujące cele i działania w zakresie czynnej ochrony ekosystemów:

- a) zachowanie cennych ekosystemów;
 - utrzymanie lub przywrócenie tradycyjnego użytkowania półnaturalnych zbiorowisk roślinnych (łąki, murawy) m.in. poprzez promowanie i wdrażanie programów rolno-środowiskowych,
 - prowadzenie zrównoważonej gospodarki leśnej; stosowanie rębni gniazdowej w cennych płatach siedlisk; zachowanie powierzchni starodrzewi poprzez wyłączenie z użytkowania,
 - likwidacja nielegalnych wysypisk śmieci;
- b) ochrona stanowiska chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów;
 - edukacja ekologiczna,

- ochrona poprzez zapewnienie właściwego stanu siedlisk,
- likwidacja nielegalnych wysypisk śmieci;
- c) ochrona dużych kompleksów leśnych i stref ekotonowych;
 - odnawianie drzewostanów zgodnych z typem siedliska,
 - zapobieganie fragmentacji obszarów leśnych przy realizacji inwestycji,
 - zachowanie i zwiększanie powierzchni zalesionych,
 - zalesianie poza powierzchniami cennymi przyrodniczo siedlisk,
 - likwidacja nielegalnych wysypisk śmieci;
- d) utrzymanie ciągłości korytarzy ekologicznych, poprzez uwzględnienie połączeń ekologicznych w planowaniu przestrzennym,
- e) zachowanie istniejącej mozaiki krajobrazu;
 - promowanie ekstensywnych systemów gospodarowania,
 - utrzymanie trwałego użytkowania gruntów rolnych,
- f) ochrona powierzchni ziemi przed procesami erozyjnymi;
 - zalesianie lub utrzymywanie roślinności łąkowej i murawowej na terenach najbardziej narażonych na erozję,
 - stosowanie orki w poprzek stoku na terenach użytkowanych rolniczo,
- g) ochrona atrakcyjnych panoram i wnętrz widokowych;
 - powstrzymywanie procesów naturalnej i wtórnej sukcesji,
 - uwzględnienie w planowaniu przestrzennym zachowania stref dalekiego widoku,
- h) zachowanie wartości kulturowych obszaru;
 - promowanie w budownictwie i zagospodarowaniu przestrzennym tradycyjnego stylu architektonicznego budownictwa,
 - rewitalizacja obiektów zabytkowych,
 - poszerzanie katalogu obiektów zabytkowych,
 - promowanie zieleni przydomowej, w tym szczególnej wartości wielokwiatowych ogrodów przydomowych,
 - edukacja.

Na terenie strefy krajobrazowej "C" ustalono następujące cele i działania związane z ochroną krajobrazową i kulturową:

- a) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów;
 - edukacja ekologiczna,

- ochrona poprzez zapewnienie właściwego stanu siedlisk,
- likwidacja nielegalnych wysypisk śmieci;
- b) utrzymanie ciągłości korytarzy ekologicznych, poprzez uwzględnienie połączeń ekologicznych w planowaniu przestrzennym,
- c) zachowanie istniejącej mozaiki krajobrazu;
 - promowanie ekstensywnych systemów gospodarowania,
 - utrzymanie trwałego użytkowania gruntów rolnych,
- d) ochrona powierzchni ziemi przed procesami erozyjnymi;
 - zalesianie lub utrzymanie roślinności łąkowej i murawowej na terenach najbardziej narażonych na erozję,
 - stosowanie orki w poprzek stoku na terenach użytkowanych rolniczo,
- e) ochrona atrakcyjnych panoram i wnętrz widokowych;
 - powstrzymanie procesów naturalne i wtórnej sukcesji,
 - uwzględnienie w planowaniu przestrzennym zachowania stref dalekiego widoku,
- f) zachowanie wartości kulturowych obszaru;
 - promowanie w budownictwie i zagospodarowaniu przestrzennym tradycyjnego stylu architektonicznego budownictwa,
 - rewitalizacja obiektów zabytkowych,
 - poszerzanie katalogu obiektów zabytkowych,
 - promowanie zieleni przydomowej, w tym szczególnej wartości wielokwiatowych ogrodów przydomowych,
 - edukacja.

Na obszarze POChK w strefie krajobrazowej "A" zakazuje się:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa o ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych,

jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;

- 4) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 5) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 6) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

Powyższe zakazy nie dotyczą:

- 1) zadrzewień śródpolnych określonych w pkt. 3 występujących na gruntach oznaczonych w ewidencji gruntów inaczej niż: grunty zadrzewione i zakrzewione lub grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych;
- 2) zakazu określonego w pkt. 3, w przypadku zadrzewień przydrożnych nie dotyczy konieczności zapewnienia dostępu (zjazdu) z nieruchomości i do drogi publicznej;
- 3) zakazów określonych w pkt. 2 i 4, w przypadku realizacji inwestycji w zakresie budowy urządzeń elektrowni wodnych poza głównym nurtem rzeki;
- 4) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko określonych w pkt. 2, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znaczącego negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- 5) terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu.

Na obszarze POChK w strefie krajobrazowej "B" zakazuje się:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w

rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa o ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;

- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych.

Powyższe zakazy nie dotyczą:

- 1) zadrzewień śródpolnych określonych w pkt. 3, występujących na gruntach oznaczonych w ewidencji gruntów inaczej niż: grunty zadrzewione i zakrzewione lub grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych;
- 2) zakazu określonego w pkt. 3, w przypadku zadrzewień przydrożnych kolidujących z zapewnieniem dostępu (zjazdu) z nieruchomości do drogi publicznej;
- 3) realizacji inwestycji w zakresie budowy urządzeń elektrowni wodnych poza głównym nurtem rzeki, określonych zakazem w pkt. 2;
- 4) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu, określonych zakazem w pkt. 2;
- 5) terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu.

Na obszarze POChK w strefie krajobrazowej "C" nie ustalono zakazów.

- Ochronę Świętokrzyskiego Parku Narodowego, w obrębie, którego obowiązują zakazy wynikające z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1996 r. w sprawie Świętokrzyskiego Parku Narodowego (Dz. U. z 1996 r. Nr 4 poz. 29):
 1. polowania, wędkowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, zbierania poroży zwierzyny płowej, niszczenia nor i legowisk zwierzęcych, gniazd ptasich i wybierania jaj,
 2. pozyskiwania, niszczenia lub uszkodzania drzew albo innych roślin,

3. wysypywania, zakopywania i wylewani odpadów lub innych nieczystości, innego zanieczyszczania wód i gleby oraz powietrza,
4. zmiany stosunków wodnych, regulacji rzek i potoków,
5. wydobywania skał i minerałów,
6. niszczenia gleby,
7. palenia tytoniu oraz palenia ognisk poza miejscami do tego wyznaczonymi,
8. stosowania środków chemicznych w gospodarce rolnej, leśnej, zadrzewieniowej i łowieckiej,
9. prowadzenia działalności handlowej poza miejscami do tego wyznaczonymi,
10. zbioru dziko rosnących roślin albo ich części, w szczególności owoców i grzybów, poza miejscami do tego wyznaczonymi,
11. ruchu pojazdów poza drogami do tego wyznaczonymi,
12. umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków nie związanych z ochroną przyrody, z wyjątkiem znaków drogowych innych znaków związanych z ochroną porządku publicznego,
13. zakłócania ciszy,
14. wykonywania lotów cywilnymi statkami powietrznymi poniżej 2000 m wysokości względnej, z wyjątkiem lotów patrolowych i interwencyjnych Lasów Państwowych oraz Państwowej Straży Pożarnej,
15. używania lotni i motolotni,
16. dostępu do enklaw i półenklaw obcej własności poza drogami do tego wyznaczonymi,

Ww. zakazy nie dotyczą:

1. zabiegów ochronnych, hodowlanych i pielęgnacyjnych, w tym denaturalizacji stosunków wodnych,
2. prowadzenia badań naukowych za zgodą dyrektora Parku,
3. prowadzenia gospodarki rolnej i leśnej na gruntach nie objętych ochroną ścisłą i częściową,
4. prowadzenia akcji ratowniczych, w tym prac związanych z zapewnieniem wody do celów gaśniczych,
5. czynności związanych z dostosowaniem stanów liczebnych zwierzyny do potrzeb ochrony Parku i jego gospodarki rolnej,
6. działalności w zakresie poszukiwania, rozpoznawania oraz wydobywania kopalin, prowadzonej na podstawie koncesji uzyskanych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia.

Aktualnie, tj. w dacie sporządzania niniejszego Studium opracowany został plan ochrony Świętokrzyskiego Parku Narodowego i obszaru Natura 2000 Łysogóry, który jest w końcowej fazie procedowania.

Na terenie otuliny ŚPN nie określono i nie określa się zakazów.

- ochronę pomników przyrody zgodnie z zasadami wynikającymi z przepisów art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2015r., poz. 1651).
- ochronę obszarów Natura 2000, w stosunku do których zabrania się z zastrzeżeniem art. 34 ustawy o ochronie przyrody podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności:
 - 1) pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar NATURA 2000,
 - 2) wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar NATURA 2000,
 - 3) pogorszyć integralność obszaru NATURA 2000 lub jego powiązań z innymi obszarami.
- ochronę korytarza ekologicznego o randze krajowej jako "obszaru przyrodniczo cennego" poprzez zakaz zabudowy;
- ochronę terenów potencjalnie zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych poprzez wyłączenie tych terenów z zainwestowania, tereny na których występuje zabudowa winny zostać poddane szczegółowym badaniom geologicznym potwierdzającym lub wykluczającym występowanie zjawisk ruchów masowych;
- podjęcie działań zmierzających do likwidacji zagrożeń i ograniczenia degradacji obiektów prawnie chronionych;
- uwzględnianie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu postanowień przepisów szczególnych z zakresu ochrony przyrody;
- zapewnienie przestrzennej ciągłości systemu przyrodniczego drogą przekształceń i wiązania „wyspowo” występujących elementów przyrodniczych w jednolity układ;
- użytkowanie terenów systemu przyrodniczego zgodnie z jego naturalnymi predyspozycjami (warunkami fizjograficznymi) i jego chłonnością i odpornością na zniszczenie;

- zakaz lokalizowania w obrębie systemu przyrodniczego obiektów i urządzeń szkodliwych i uciążliwych dla środowiska i stanowiących bariery ekologiczne;
- usunięcie lub ograniczanie szkodliwych oddziaływań na środowisko, które mogą niekorzystnie wpływać na funkcjonowanie systemu przyrodniczego oraz zasoby i stan flory i fauny:
 - likwidacja lub minimalizacja ograniczającego działania barier ekologicznych, poprzez egzekwowanie rozwiązań projektowych zmniejszających izolację ekologiczną elementów systemu przyrodniczego;
 - ograniczenie stosowania nawozów sztucznych i środków ochrony roślin,
 - zakaz lokalizacji bezściółowych ferm hodowli zwierząt,
 - zakaz rolniczego użytkowania ścieków i gnojowicy;
 - likwidacja „dzikich” zrzutów ścieków do wód powierzchniowych,
 - zakaz lokalizacji składowisk odpadów,
 - likwidacja „dzikich” wysypisk śmieci;
- odtwarzanie zdegradowanych elementów systemu przyrodniczego;

W zakresie ochrony systemu środowiska oraz przyrody, w stosunku do nowej zabudowy planowanej na terenie obszaru chronionego krajobrazu oraz otuliny Świętokrzyskiego Parku Narodowego ustala się następujące zasady:

- obiekty budowlane należy odpowiednio wkomponować w istniejącą zieleń. W przypadku realizacji zabudowy na terenach zadrzewionych i zakrzewionych należy w maksymalnym stopniu ograniczyć ich wycinkę. Dla zachowania wartości przyrodniczych i ekologicznych oraz krajobrazowych terenu dopuszcza się w tych przypadkach wycinkę istniejących zadrzewień do 40% istniejących na działce budowlanej,
- dostosowanie wykonywania prac ziemnych do terminów rozrodczych zwierząt,
- ogrodzenie terenu inwestycji zarówno w czasie budowy jak i docelowo należy tak projektować, aby umożliwić migrację zwierząt, np. poprzez zastosowanie odpowiednich rozwiązań ażurowych,
- prace ziemne należy tak wykonywać aby zachować istniejące ukształtowanie terenu, a ingerencje w ukształtowanie terenu należy planować tam, gdzie jest to niezbędne,
- w celu zachowania obudowy biologicznej cieków wodnych, na terenach oznaczonych symbolem Z wprowadza się zakaz lokalizacji obiektów budowlanych, za wyjątkiem dróg i urządzeń infrastruktury technicznej,

- obowiązuje bezwzględna ochrona przed osuszaniem małych i okresowych zbiorników wodnych oraz zakaz regulacji naturalnych cieków wodnych,
- ochronę punktów i ciągów widokowych poprzez uwzględnienie ich miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

W zakresie ograniczania uciążliwości obiektów obowiązuje:

- dotrzymanie standardów jakości środowiska w rozumieniu przepisów odrębnych,
- zakaz odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do gruntu i wód powierzchniowych za wyjątkiem wód opadowych i roztopowych, po wcześniejszym ich oczyszczeniu jeżeli przepisy odrębne będą tego wymagać,
- ograniczenie uciążliwości lokalizowanych obiektów do terenu, do którego odnosi się tytuł prawny,
- zakaz budowy ujęć wód podziemnych do celów niezwiązanych z zaopatrzeniem w wodę ludności, produkcją żywności lub upraw polowych.

Ochrona kompleksów leśnych

Przedmiotem ochrony są istniejące kompleksy leśne, zadrzewienia i zakrzewienia.

- pielęgnacja i uzupełnienie istniejących zadrzewień i zakrzewień śródpolnych oraz skupień roślinności o różnorodnych funkcjach środowiskowych (glebochronne, wiatrochronne, biocentyczne i krajobrazowe), zwłaszcza w odniesieniu do agrosystemów, które są wyjątkowo podatne na utratę równowagi ekologicznej;
- zachowanie i powiększanie biologicznej różnorodności lasów wyrażające się poprzez ochronę wszystkich występujących w gminie kompleksów leśnych (szczególnie resztek lasów i zarośli łęgowych w dolinach rzecznych);
- wzbogacanie gatunkowej, wiekowej i przestrzennej struktury drzewostanów zgodnie z warunkami siedliskowymi;
- ochrona gruntów leśnych przed nieuzasadnioną zmianą przeznaczenia na inne cele;
- wprowadzanie naturalnych metod ochrony drzewostanów;
- wprowadzanie zalesień na gruntach o niskiej bonitacji, zagrożonych procesami degradacji ziemi, terenach wododziałów i obszarach, które mogą być włączone w obręb zwartych kompleksów leśnych, przy zachowaniu urozmaiconego przebiegu granicy rolno-leśnej;
- racjonalna regulacja granicy kompleksów leśnych (zapobiegająca jej nadmiernemu uproszczeniu) oraz kształtowanie strefy ekotonowej.

Ochrona pozostałych obszarów i obiektów cennych przyrodniczo i krajobrazowo

Przedmiotem ochrony są istniejące doliny rzeczne, tereny podmokłe, torfowiska, łąki, oczka wodne, zbiorowiska kserotermiczne, wąwozy i jary lessowe, zadrzewienia i zakrzewienia.

- ochrona istniejących dolin rzecznych (szczególnie doliny Lubrzanki), starorzeczy, łąk, oczek wodnych i zbiorowisk szuwarowo-bagiennych, które z uwagi na ich duże walory przyrodnicze powinny być zachowane i powiększane;
- bezwzględny zakaz wypalania traw i wiklin nadrzecznych;
- wykluczenie zabudowy z obszarów dolin rzecznych;
- wprowadzenie zakazu realizacji jednostronnych melioracji odwadniających;
- pozostawianie nieuregulowanych rzek, szczególnie tych, których funkcje przyrodnicze nie uległy dotychczas dewastacji;
- zachowanie i ochrona istniejących zbiorowisk kserotermicznych;
- utrzymanie na terenach użytkowanych rolniczo bogatej struktury krajobrazu ze znacznym udziałem ekosystemów odznaczających się dużą różnorodnością biologiczną (łąk, pastwisk, zadrzewień, zakrzewień, skarp, wąwozów, oczek wodnych i in.);
- rekonstrukcja zdegradowanych ekosystemów i siedlisk, szczególnie leśnych i wodno-błotnych,
- w przypadku niezbędnych melioracji konieczne jest zadbanie o nienaruszenie cennych przyrodniczo ekosystemów;
- zgodność charakteru i poziomu intensyfikacji zagospodarowania z cechami środowiska przyrodniczego oraz jego naturalną chłonnością i odpornością na zniszczenie.

Ochrona gruntów rolnych

Przedmiotem ochrony gleby wysokich klas bonitacyjnych podlegające ochronie prawnej oraz agrosystemy, zwłaszcza w aspekcie przeciwdziałania ich degradacji.

- przeciwdziałanie procesom erozji poprzez stosowanie odpowiednich zabiegów agrotechnicznych oraz nie pozostawianie gruntów o dużych spadkach bez trwałej pokrywy roślinnej;
- zmiana użytkowania gruntów ornych na zboczach o dużych spadkach na sady, trwałe użytki zielone i zadrzewienia;
- dostosowanie poziomu nawożenia do zasobności gleb i potrzeb uprawianych roślin, zwiększenie nawożenia organicznego;

- zabezpieczenie stacji paliw przed możliwością przedostania się do gleby substancji ropopochodnych;
- eliminowanie zagrożeń środowiskowych związanych z intensyfikacją produkcji rolnej (m.in. nadmierne stosowanie nawozów sztucznych i środków ochrony roślin);
- rozwój ekologicznej produkcji rolnej.

Ochrona wód powierzchniowych i podziemnych

Przedmiotem ochrony są istniejące ciekі wraz z ich dolinami rzecznyimi, kanały melioracyjne, zbiorniki retencyjne, oczka wodne i tereny podmokłe oraz główne zbiorniki wód podziemnych. Ochronie wód sprzyjać będą następujące rozwiązania:

- kompleksowe uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej;
- zakaz odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych i do gruntu za wyjątkiem wód opadowych tzw. "czystych",
- oczyszczanie wód opadowych tzw. "brudnych" przed odprowadzeniem do odbiorników w urządzeniach do tego przystosowanych,
- bezwzględna ochrona zasobów i jakości wód powierzchniowych: istniejących cieków i zbiorników, kanałów melioracyjnych, śródpolnych i śródleśnych oczek wodnych oraz terenów podmokłych;
- równoczesna realizacja systemu wodociągowych i kanalizacyjnych, zwłaszcza na nowych terenach budowlanych;
- realizacja komunalnych inwestycji proekologicznych, w szczególności kolektorów sanitarnych;
- wyposażanie obiektów zlokalizowanych poza zwartymi obszarami osadniczymi w indywidualne urządzenia oczyszczania ścieków;
- stopniowa eliminacja zanieczyszczeń obszarowych poprzez racjonalne stosowanie nawozów sztucznych i środków ochrony roślin, w wyniku czego nastąpi wzmocnienie naturalnych procesów samooczyszczania się cieków;
- zapewnienie oczyszczania wszystkich odprowadzanych ścieków i podjęcie działań w celu likwidacji zrzutu zanieczyszczeń do wód;
- zakaz wylewania nieczystości z szamb w miejscach przypadkowych;
- likwidacja „dzikich” wysypisk śmieci;

- zachowanie, a w razie potrzeby rekonstrukcja, biologicznej obudowy cieków i zbiorników wodnych (zadrzewienia, zakrzaczenia, pasy szuwarów, trwałe użytki zielone) dla zahamowania spływów powierzchniowych z pól uprawnych;
- ochrona i odtwarzanie naturalnych zbiorników retencyjnych (zbiorniki wodne, bagna, torfowiska, nieuregulowane cieki, oczka wodne, tereny podmokłe, lasy łęgowe);
- respektowanie wymogów ochronnych obowiązujących na obszarze zbiorników wód podziemnych i wokół ujęć;
- zakaz lokalizacji na obszarach GZWP przemysłu i obiektów stwarzających zagrożenie dla jakości wód podziemnych (szczególnie składowisk odpadów);
- ustanowienie stref ochrony pośredniej od ujęć wód podziemnych zgodnie z przepisami odrębnymi;
- ochrona zadrzewień i zakrzewień nadwodnych stanowiących obudowę biologiczną rzek i cieków wodnych.

Ochrona powietrza atmosferycznego i ochrona przed hałasem

- wprowadzenie względnie modernizacja urządzeń ograniczających emisję zanieczyszczeń powietrza;
- wprowadzenie instalacji odpylających i odsiarczających w lokalnych kotłowniach opalanych węglem oraz propagowanie ich modernizacji w kierunku zmiany nośników energii na przyjazne środowisku;
- poprawa stanu nawierzchni dróg, usprawnienie układu komunikacyjnego, budowa nowych miejsc parkingowych;
- stosowanie paliw niskoemisyjnych i ekologicznych;
- termomodernizacja istniejącej zabudowy mieszkaniowej oraz użyteczności publicznej, przez co zmniejszy się zapotrzebowanie w ciepło ze źródeł powodujących zanieczyszczenie do atmosfery, a w konsekwencji do spadku emisji zanieczyszczeń wprowadzanych do atmosfery;
- ograniczenie zanieczyszczeń motoryzacyjnych i uciążliwości związanych z hałasem na terenach zwartej zabudowy i wzdłuż ciągów komunikacyjnych o największym natężeniu ruchu poprzez stosowanie zieleni izolacyjnej i ekranów akustycznych;
- rozbudowa sieci gazowej;

- stopniowa likwidacja niskiej emisji poprzez eliminację lokalnych kotłowni, lub zmiana tradycyjnego sposobu opalania węglem na bardziej ekologiczne, tj. gaz ziemny, olej opałowy;
- wykorzystywanie ekologicznych źródeł energii takich jak: pompy ciepła, instalacje fotowoltaiczne, itp;
- podnoszenie świadomości ekologicznej wszystkich grup społecznych, polegające na wykształceniu nawyków wdrażania zrównoważonego rozwoju, dbałości o stan środowiska i oszczędnego korzystania z jego zasobów;
- restrukturyzacja przemysłu wydobywczego w celu ograniczenia ilości wprowadzanych do atmosfery zanieczyszczeń pyłowych;
- zachowanie i udrażnianie korytarzy przewietrzających (doliny rzek i cieków wodnych oraz przylegających do ich kompleksów leśnych), poprzez zakaz ich zabudowy oraz eliminację barier ekologicznych.

Powstrzymanie procesów degradacji środowiska przyrodniczego

- wprowadzenie zakazu lokalizacji budowli i obiektów obniżających walory przyrodniczo-krajobrazowe oraz rozbudowy istniejących obiektów w sposób degradujący te walory;
- egzekwowanie obowiązku sporządzania przez inwestorów ocen oddziaływania na środowisko obiektów mogących pogorszyć stan środowiska;
- obowiązek realizacji niezbędnych inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej w sposób jak najmniej szkodliwy dla środowiska;
- realizacja kompleksowego systemu gospodarki odpadami (systemu odbioru i segregacji odpadów, odzysk i zagospodarowanie odpadów użytkowych, wywóz odpadów na wysypisko oraz do kompostowni i spalarni);
- likwidacja „dzikich” wysypisk śmieci;
- realizacja kompleksowej gospodarki wodno-ściekowej;
- stosowanie technik i technologii niskoenergetycznych, wodooszczędnych, niskoodpadowych i mało szkodliwych dla środowiska;
- uwzględnianie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu postanowień przepisów szczególnych z zakresu ochrony środowiska i walorów krajobrazowych;
- prowadzenie edukacji ekologicznej i kształtowanie właściwych postaw mieszkańców wobec środowiska przyrodniczego.

Zasoby surowców mineralnych

Zasoby surowców mineralnych należą do nieodnawialnych, stąd też ochrona złóż i ich racjonalne wykorzystanie powinno stanowić zasadniczy cel regionalnej polityki przestrzennej. Każdorazowa decyzja o podjęciu eksploatacji wymaga dokonania wnikliwego bilansu zysków i strat, obejmującego z jednej strony wieloletnią prognozę popytu na surowiec i sumę korzyści gospodarczych, zaś z drugiej gruntowną ocenę wpływu wydobywania na środowisko przyrodnicze i krajobraz. Gmina Masłów ma charakter podmiejsko-rolniczo-turystyczno-wypoczynkowy i nie przewiduje się dalszego rozwoju przemysłu wydobywczego kopalin mineralnych poza utrzymaniem eksploatacji złoża piaskowców kwarcytowych – "Wiśniówka" składającego się z obszaru "Wiśniówka Duża" (pakiet północny) i obszaru "Podwiśniówka" (pakiet południowy) - w granicach strefy rozwoju przemysłu wydobywczego.

Eksploatacja surowców narusza naturalne warunki przyrodnicze i wywołuje szereg zmian w środowisku naturalnym. Odkrywkowy system wydobywania jakiego występuje na terenie gminy powoduje powstanie przekształceń powierzchni terenu, powstanie wyrobisk, zwałowisk mas ziemnych lub skalnych usuwanych albo przemieszczanych w związku z wydobywaniem kopaliny ze złoża wraz z jej przerabianiem, niekiedy osuszanie gruntu i zanieczyszczenie wód. Niekorzystne oddziaływanie dotyczy również zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego i hałasu. Te dwa czynniki są dodatkowo zwiększone wzmożonym transportem, który zawsze towarzyszy tego typu działalności. Obecnie w gminie Masłów, koncesja na eksploatację obejmuje złoża "Wiśniówka" obejmująca pakiet północny i południowy wskazane na załączniku graficznym Studium.

W trosce o zachowanie walorów przyrodniczych i krajobrazowych regionu oraz mając na uwadze aktualny stan środowiska zmienionego w wyniku eksploatacji złóż przyjmuje się zasadnicze kierunki działań w tej dziedzinie gospodarki:

1. oszczędne i racjonalne korzystanie z zasobów oraz zminimalizowanie niekorzystnych skutków eksploatacji,
2. poprawę stanu środowiska zmienionego w wyniku działalności górniczej,
3. sukcesywną rekultywację terenów poeksploatacyjnych, zgodnie z właściwymi Kierunkami rekultywacji zgodnych z Programem rekultywacji zatwierdzonym przez właściwy organ,
4. wszechstronne wykorzystanie kopaliny (kopaliny głównej, towarzyszącej oraz surowców z hałd i składowisk górniczych),

5. przestrzeganie zasad bezpieczeństwa eksploatacji w odniesieniu do obszarów zamieszkałych, atrakcyjnych turystycznie, o wysokich walorach przyrodniczych i rolniczych,
6. stałe monitorowanie wpływu eksploatacji kopalin na środowisko oraz stanu wykorzystania zasobów surowców,
7. nie lokalizowanie na obszarach udokumentowanych złóż inwestycji niezwiązanych z działalnością górnictwem,
8. unikanie eksploatacji poniżej zwierciadła wód gruntowych,
9. wykorzystanie terenów poeksploatacyjnych dla rozwoju turystyki (realizacja funkcji turystyczno – rekreacyjnej w granicach terenu wyrobiska „Mała Wiśniówka” i jego bezpośrednim otoczeniu oraz po zakończeniu rekultywacji,
10. stosowanie w zakładach wydobywczych i przeróbczych urządzeń ochrony środowiska i sukcesywnej ich modernizacji (szczególnie w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, ochrony powietrza i przed hałasem),
11. wskazuje się na załącznikach graficznych Studium następujące obszary prognostyczne występowania kopalin:
 - "Smuga": pisaki i żwiry wodnolodowcowe, czwartorzędowe o przypuszczalnych zasobach 200 000 m³,
 - "Świerczyny" piaski rzeczne wodnolodowcowe i piaski lodowcowe, czwartorzędowe o przypuszczalnych zasobach 2 000 000 m³,
 - "Wola Kopcowa" pisaki rzeczne wodnolodowcowe i piaski lodowcowe, czwartorzędowe o przypuszczalnych zasobach 200 000 m³.

Kopalin powyższych nie wskazuje się do eksploatacji i przewiduje się kierunki zagospodarowania zgodne z załącznikiem graficznym pn.: Kierunki zagospodarowania przestrzennego.

3. DZIEDZICTWO KULTUROWE I OCHRONA ZABYTKÓW

Ochrona zabytków polega, (zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 1446 ze zm.) w szczególności, na podejmowaniu przez organy administracji publicznej, działań mających na celu:

- zapewnienie warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych umożliwiających trwałe zachowanie zabytków oraz ich zagospodarowanie i utrzymanie;
- zapobieganie zagrożeniom mogącym spowodować uszczerbek dla wartości zabytków;

- udaremnienie niszczenia i niewłaściwego korzystania z zabytków;
- przeciwdziałanie kradzieży, zaginięciu lub nielegalnemu wywozowi zabytków za granicę;
- kontrolę stanu zachowania i przeznaczenia zabytków;
- uwzględnianie zadań ochronnych w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przy kształtowaniu środowiska.

Ochronie i opiece podlegają, bez względu na stan zachowania wymienione w art. 6 ww. ustawy:

1) zabytki nieruchome będące w szczególności:

- krajobrazami kulturowymi,
- układami urbanistycznymi, ruralistycznymi i zespołami budowlanymi,
- dziełami architektury i budownictwa,
- dziełami budownictwa obronnego,
- obiektami techniki, a zwłaszcza kopalniami, hutami, elektrowniami i innymi zakładami przemysłowymi,
- cmentarzami,
- parkami, ogrodami i innymi formami zaprojektowanej zieleni,
- miejscami upamiętniającymi wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji,

2) zabytki ruchome będące, w szczególności:

- dziełami sztuk plastycznych, rzemiosła artystycznego i sztuki użytkowej,
- kolekcjami stanowiącymi zbiory przedmiotów zgromadzonych i uporządkowanych,
- numizmatami oraz pamiątkami historycznymi,
- wytworami techniki, a zwłaszcza urządzeniami, środkami transportu oraz maszynami i narzędziami świadczącymi o kulturze materialnej, charakterystycznymi dla dawnych i nowych form gospodarki,
- materiałami bibliotecznymi,
- instrumentami muzycznymi,
- wytworami sztuki ludowej i rękodzieła oraz innymi obiektami etnograficznymi,
- przedmiotami upamiętniającymi wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji,

3) Zabytki archeologiczne będące, w szczególności:

- pozostałościami terenowymi pradziejowego i historycznego osadnictwa,
- cmentarzyskami,
- kurhanami,
- reliktnami działalności gospodarczej, religijnej i artystycznej

Ochronie mogą podlegać nazwy geograficzne, historyczne lub tradycyjne nazwy obiektu budowlanego, placu, ulicy lub jednostki osadniczej.

Kierunki ochrony dóbr kultury wyznaczają potrzebę podejmowania następujących działań:

- sprawowania opieki nad zabytkiem przez jego właściciela lub posiadacza polegającej na zapewnieniu warunków (wg art. 5 ww. ustawy):
 - naukowego rozpoznania i dokumentowania zabytku;
 - prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytku;
 - zabezpieczenia i utrzymania zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie;
 - korzystania z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości,
 - popularyzowania i upowszechniania wiedzy o zabytku oraz jego znaczeniu dla historii i kultury;
- powiadamiania wojewódzkiego konserwatora zabytków przez właściciela zabytku wpisanego do rejestru lub zabytku znajdującego się w wojewódzkiej ewidencji o uszkodzeniu, zniszczeniu, zaginięciu lub kradzieży zabytku, o zagrożeniu dla zabytku, o zmianie miejsca przechowywania zabytku ruchomego, o zmianach dotyczących stanu prawnego zabytku;
- konieczność, w przypadku podejmowania wobec stanowisk archeologicznych objętych bierną ochroną (wymienione w uwarunkowaniach) jakiegokolwiek działalności inwestycyjnej, zapewnienia na koszt inwestora nadzoru archeologicznego, prowadzonego przez dyplomowanego archeologa na podstawie zezwolenia wydanego przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków lub wyprzedzających badań ratowniczych, w zależności od zakresu inwestycji i stopnia naruszenia zabytkowych struktur;
- przeprowadzenie badań archeologicznych na terenach przewidzianych i realizowanych inwestycji wieloprzestrzennych oraz liniowych, zwłaszcza na terenach przypuszczalnego rozwoju osadnictwa w przeszłości – głównie w dolinach rzek;
- na obszarze gminy na mocy art. 32 ust. 1 ww. ustawy wszystkich wykonawców robót budowlanych lub ziemnych obowiązuje konieczność powiadomienia właściwego konserwatora zabytków oraz wójta o znalezieniu przedmiotu, który posiada cechy zabytku

oraz zabezpieczenia takiego znaleziska i natychmiastowego wstrzymania dalszych prac, mogących je uszkodzić lub zniszczyć;

- obiekty wpisane do rejestru zabytków podlegają ścisłej ochronie a wszelkie prace wykonywane przy zabytku lub w jego otoczeniu, m.in. związane z bieżącymi remontami, odbudową czy też adaptacją, muszą być uzgadniane ze Świętokrzyskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Kielcach, zgodnie z art. 36 ust. 1 ww. ustawy, celem zachowania właściwych cech stylistycznych, oraz substancji i konstrukcji zabytkowej;
- art. 22 ust. 4 zobowiązuje wójta do prowadzenia gminnej ewidencji zabytków w formie zbioru kart adresowych zabytków nieruchomych z terenu gminy, objętych wojewódzką ewidencją zabytków, która stanowi (art. 21) podstawę dla sporządzania programów opieki nad zabytkami przez gminy;
- możliwość utworzenia parku kulturowego w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej, na podstawie uchwały podjętej przez radę gminy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków;
- przeprowadzić waloryzację zabytkowego założenia folwarcznego w Ciekotach, z ewentualną rekonstrukcją zieleni, wydzielić poszczególne strefy przeznaczone do wypoczynku i rekreacji, udostępnić punkty widokowe itp.;
- zwiększenie zakresu ochrony prawnej obiektów i zespołów objętych jedynie ewidencją a ważnych dla tożsamości regionalnej i lokalnej np. zespołu zabytkowego osiedla robotniczego, wpis do rejestru oraz wprowadzenie wytycznych konserwatorskich pozwoliłby zapanować nad chaotycznymi remontami zabytkowych obiektów a tym samym przyczyniłby się do zachowania układu osiedla, jednolitej formy i kolorystyki obiektów;
- proponuje się przeprowadzenie korekty estetycznej dysharmonizujących obiektów tj. np. nowy budynek administracyjno – socjalny zespołu Kamieniołomów w Wiśniówce, w celu neutralizacji ich negatywnego oddziaływania na ogólny wizerunek całego zespołu, może to być np. w tym przypadku nadanie odpowiedniej kolorystyki; analogicznej do kolorystyki pozostałych budynków, ewentualnie w innych wypadkach przysłonięcie zielenią dysharmonizującego obiektu;

- należy dbać o zachowanie wartościowych elementów dziedzictwa kulturowego kształtujących tożsamość lokalną, będących świadectwem religijności mieszkańców gminy, tj.: kapliczek, figur i krzyży przydrożnych, które powinny znaleźć się w ewidencji;
- poprawa ładu przestrzennego poprzez harmonijne powiązanie architektury i krajobrazu, wyznaczenie w planach zagospodarowania przestrzennego granic urbanistycznego rozwoju gminy, skali i gabarytów nowej architektury oraz rygorystyczne ich przestrzeganie, zakaz nadmiernego rozpraszania zabudowy, ograniczenie lokalizacji budowli i elementów infrastruktury technicznej w miejscach eksponowanych krajobrazowo;
- udostępnienie (poprzez zachowanie dostępu do tych punktów-zakaz grodzenia punktów widokowych i dostępu do nich) i oznakowanie punktów widokowych oraz przestrzeganie rygorów ochronnych w granicach strefy ochrony konserwatorskiej Góry Radostowa, wymienionych w uwarunkowaniach dziedzictwa kulturowego;
- promowanie wykorzystania i adaptacji zabytkowych domów drewnianych np. na cele usługowo - turystyczne (agroturystyka, punkty informacyjne, mała gastronomia itp.);
- niezwykle ważna jest również ochrona niematerialnych wartości krajobrazu kulturowego, tj. obyczaje ludowe, legendy, tradycyjny strój, historyczne nazwy miejscowości, coroczne obchody tradycyjnych świąt, działalność zespołów folklorystycznych itp., które świadczą o pielęgnowaniu bogatych tradycji ludowych;
- uwzględnianie przy opracowywaniu planów miejscowych zagospodarowania przestrzennego, zarówno w części tekstowej jak i graficznej potrzeby ochrony zasobów dziedzictwa kulturowego, w tym archeologicznego oraz stref ochronnych zarówno wyznaczonych przez WKZ (związanych z zabytkami wpisanymi do rejestru oraz ich otoczeniem) jak i wyznaczonych przez projektanta planu w odniesieniu do cennych i wartościowych obiektów o charakterze zabytkowym, znajdujących się na terenie gminy, w tym m.in.: zabytków techniki, miejsc historycznych, walorów krajobrazowych itp.
- wskazuje się na terenie miejscowości Ciekowy obiekt Szklanego Domu oraz dwór polski, które winny zostać ujęte jako dobro kultury współczesnej dla upamiętnienia historii związanej z życiem Stefana Żeromskiego.
- wskazuje się granicę strefy ochrony widokowej Góry Radostowa w obrębie, której utrzymuje się istniejący sposób zagospodarowania oraz zakazuje się budowy kubaturowych obiektów budowlanych i naziemnych elementów infrastruktury technicznej.

Na terenie gminy Masłów obejmuje się ochroną następujące obiekty wpisane do rejestru zabytków Świętokrzyskiego Konserwatora Zabytków i gminnej ewidencji zabytków:

Ciekoty

- park (obecnie pozostałości), nr rej.: **A.416 z 04.11.2009 r.**

Domaszowice Stara Wieś

- kaplica (pw. Matki Boskiej Częstochowskiej) wraz z otoczeniem w granicach muru, nr rej.: **A.418 z 04.11.2009 r.**

Góra Radostowa

teren góry w granicach gminy Masłów, nr rej.: **A.316 z 17.08.2009 r.** Wpisana do rejestru zabytków, decyzją Wojewody Kieleckiego: L. dz. K1.II-5340/985/78 z dnia 18 sierpnia 1978r.

Ustanawia się dwie strefy ochrony konserwatorskiej Góry Radostowa, nazwane umownie symbolami K1 i K2, wyznaczone w celu zachowania walorów krajobrazowych obiektu i określenia dopuszczalnych form użytkowania i zagospodarowania terenu.

Strefa K1 – ścisłej ochrony konserwatorskiej, której użytkowanie powinno ograniczyć się do upraw rolniczych i leśnych. Dla zachowania krajobrazu kulturowego o charakterze rolniczym z typowym dla regionu wstęgowym podziałem pól, wprowadza się bezwzględny zakaz:

- a) zabudowy kubaturowej,
- b) budowy napowietrznych elementów sieci infrastruktury technicznej,
- c) wprowadzania wszelkich akcentów przestrzennych, tzn. obiektów wyróżniających się w krajobrazie naturalnym, o indywidualnych cechach użytkowych lub formalnych, obcych dla środowiska,
- d) sprzedaży terenu na działki budowlane i odgradzania ich,
- e) wydobywania kamienia oraz innych surowców mineralnych.

Strefa K2- pośredniej ochrony konserwatorskiej, w której dopuszcza się realizację zabudowy mieszkaniowej i pensjonatowej o charakterze rozproszonym, na warunkach określonych dla obszaru oznaczonego symbolem MNP2. Jest to obszar o powierzchni ok. 4,6247 ha wyznaczony liniami:

- a) od północy wzdłuż drogi lokalnej (działka Nr ew. 1528/2),
- a) od zachodu do drogi wewnętrznej (dz. Nr 552),

- b) od południa równolegle do drogi lokalnej (działka Nr ew. 1528/2) na głębokość 80 m,
- c) od wschodu do wschodniej granicy działki 1550 z aneksem poprzez włączenie zabudowanych części działek o numerach ewidencyjnych 1551/1, 1551/5 i 1551/6.

Wszelkie działania w granicach strefy konserwatorskiej wymagają pozwolenia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków zgodnie z art. 36 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r., o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (j.t. Dz. U. z 2014r. poz. 1446 ze zm.).

Wola Kopcowa

- kaplica pw. św. Józefa Robotnika wraz ze starodrzewem wokół kaplicy i murem okolnym nr rej.: 530 z 08.09.1969 **A.417**

Poza tym występują tu również obiekty ujęte w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków:

Miejscowość: BARCZA:

- Kapliczka MB Częstochowskiej, drewn., z ok. 1950 r.,
- świetlica, dawna szkoła podstawowa, drewn., z ok. 1950r.

Miejscowość: BRZEZINKI:

- Cmentarz parafialny rzymsko-katolicki stary, XIX w.,
- Cmentarz parafialny rzymsko-katolicki nowy, 1958 r., teren w granicach ogrodzenia,

Miejscowość: MASŁÓW PIERWSZY:

- Cmentarz parafialny rzymsko-katolicki, teren w granicach ogrodzenia,
- Zespół kościoła paraf. p.w. Przemienienia Pańskiego, arch. – Jan Sas – Zubrzycki: kościół mur., 1936-1938, ogrodzenie z bramkami mur. – żelbet., 1938 r., plebania murowana,
- Młyn elektryczny, ulica Jana Pawła II nr 24, mur. pocz. XX w.

Miejscowość: WIŚNIÓWKA:

ADMINISTRACJA KAMIENIOŁOMÓW I OSIEDLE ROBOTNICZE, 1934 - 1936

- Budynek administracyjno – socjalny z kaplicą przy zespole kamieniołomów, drewn., wł. Kieleckie Kopalnie Surowców Skalnych, 1934-1936, (dawna szkoła),
- 38 domów drewnianych, nr 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39.

4. ROLNICTWO

4.1. Podstawowe zasady zagospodarowania przestrzeni rolniczej

Zakłada się, że rolnictwo, pozostanie funkcją uzupełniającą, która posiadać będzie generalnie charakter regresywny. Kierunki przekształceń tej funkcji będą jednak zróżnicowane i dostosowywane do struktury funkcjonalnej trzech głównych stref polityki przestrzennej.

Największy ubytek przestrzeni rolniczej nastąpi w **strefie urbanizacji** przewidzianej do koncentracji funkcji nierolniczych. Na obszarach tych zakłada się dalszy, przyspieszony ubytek zabudowy zagrodowej na rzecz różnych form mieszkalnictwa, usług i drobnej przedsiębiorczości, infrastruktury technicznej i drogowej oraz zieleni urządzonej. Istotne znaczenie dla funkcjonowania tej strefy i uzyskania wymaganych standardów zagospodarowania będzie miało, również pozyskanie terenów przeznaczonych na cele publiczne (zwiększenie przestrzeni publicznej). Nie przewiduje się, natomiast lokalizacji nowych gospodarstw towarowych i usług z otoczenia rolnictwa. Nie mniej w istniejących ciągach zabudowy mieszanej należy zapewnić warunki do funkcjonowania drobnotowarowych gospodarstw rolniczych, zwłaszcza użytkujących nieruchomości rolne położone w innych strefach.

W **strefie przyrodniczo – krajobrazowej**, obejmującej główne pasma górskie oraz najcenniejsze pod względem przyrodniczo - krajobrazowym obszary gminy. podstawowym kierunkiem polityki przestrzennej będzie zachowanie unikalnych walorów krajobrazowo - kulturowych, które tworzy charakterystyczny, rozdrobniony układ pól (tzw. „pasiaki świętokrzyskie”) oraz porastające wyższe piętra wzniesień kompleksy leśne o zróżnicowanej, malowniczej linii brzegowej. Na terenach tych nie przewiduje się lokalizacji towarowej zabudowy rolniczej, jak również innych form zabudowy stwarzających kolizje funkcjonalne i środowiskowe. Niekorzystne dla walorów krajobrazowych byłyby również scalenia gruntów oraz (w większej skali) zalesienia. W uzasadnionych przypadkach dopuszczalna byłaby, natomiast zabudowa turystyczna związana integralnie z ogólną predyspozycją terenu (np. parkingi w punktach widokowych, wyciągi na terenach narciarskich tras zjazdowych, obiekty towarzyszące itp.). Grunty rolne tej strefy powinny być jak najszybciej objęte krajowym programem rolno – środowiskowym a także innymi działaniami pomocowymi. Oferowane rolnikom wsparcie finansowe powinno stworzyć skuteczną przeciwwagę dla bardziej obecnie atrakcyjnych finansowo form zagospodarowania (urbanizacja, zalesienia).

Pozostałe obszary gminy, skupiające różne funkcje terenów, nie wymagające większych przekształceń obecnej struktury zabudowy i zagospodarowania tych terenów.

Działalność przestrzenna byłaby tu ukierunkowana na wprowadzenie różnych funkcji gospodarczych zapewniających alternatywne źródła dochodu oraz eliminowanie potencjalnych kolizji. Nie mieszcząca się w zabudowie liniowej towarowa zabudowa rolnicza mogłaby być (w przypadku braku możliwości usytuowania jej na działce siedliskowej) lokalizowana na terenach rolnych w sąsiedztwie własnych rozlogów pól lub w głębi działek, poza linią dopuszczalnej zabudowy. W rolnictwie priorytet przestrzenny powinny uzyskać działania zmierzające do poprawy struktury obszarowej gospodarstw, podejmowania produkcji ekologicznej i agroturystyki oraz na bezpośrednie zaopatrzenie rynku miejskiego.

4.2. Kierunki i zasady zagospodarowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej

Przestrzeń otwarta

Głównym kierunkiem zagospodarowania terenów rolnych będzie ochrona wskazanych w „studium” przydatnych rolniczo obszarów gleb przed nieuzasadnionym przeznaczeniem na cele nierolnicze, poza terenami rolnymi, wskazanymi na rysunku Studium do zmiany przeznaczeni na cele nierolnicze. Obszary te uzyskałyby pierwszeństwo w zakresie komasacji i wymiany gruntów (zwłaszcza dla potrzeb większych obszarowo gospodarstw) oraz melioracji i domeliorowań. Zasadą polityki przestrzennej winno być również wyłączenie tych obszarów z zabudowy nierolniczej oraz zachowanie ich w zwartych kompleksach.

Dominującym kierunkiem zagospodarowania **obszarów gleb nieopłacalnych w użytkowaniu rolniczym** będzie natomiast zalesianie. W celu uniknięcia potencjalnych kolizji przestrzennych, zabudowa nie związana z rolnictwem winna być lokalizowana we wskazanych w studium strefach koncentracji funkcji pozarolniczych (usługowo – produkcyjnych, mieszkaniowych, turystyczno – rekreacyjnych itp.).

Zabudowa rolnicza

Zakłada się dalszą dywersyfikację tej zabudowy i dostosowywanie jej do warunków rynkowych. Ekstensywne elementy zabudowy zagrodowej jak: siedliska gospodarstw drobnotowarowych nie zwiększających produkcji i areału, zabudowa użytkowników działek rolniczych (do 1ha), zabudowa zagrodowa z usługami lub drobnym przetwórstwem rolno-spożywczym, będą koncentrowane tak jak dotychczas na obszarach zabudowy mieszkaniowej o niskiej intensywności. Jak już wspomniano, w uzasadnionych przypadkach towarowe elementy tej zabudowy mogłyby być lokalizowane w głębi działek lub (o ile pozwolą na to lokalne warunki), poza terenami zabudowy na obszarach rolniczej przestrzeni produkcyjnej (R). Wspomniane preferencje lokalizacyjne, dotyczące towarowej zabudowy rolniczej mogą być stosowane wyłącznie w strefie wielofunkcyjnej.

Gospodarka gruntami

Wsparcie polaryzacji rynkowej rolnictwa jak również osiągnięcie celów studium w innych dziedzinach zagospodarowania wymagać będzie aktywnego włączenia się samorządu w gospodarkę zasobami gruntów gminnych, które winny być sukcesywnie tworzone m. innymi na gruntach rolnych przewidzianych do zagospodarowania na cele nierolnicze. Przy odpowiednim uzbrojeniu i promocji zasoby te mogą wspomagać przekształcenia w rolnictwie, umożliwiać pozyskiwanie terenów w drodze wymiany, jak też zapewnić w perspektywie stały dopływ środków finansowych zarówno ze sprzedaży tych gruntów jak i późniejszych podatków od nieruchomości.

5. KIERUNKI ROZWOJU FUNKCJI LEŚNEJ

Główne kierunki zagospodarowania leśnego

Racjonalne zagospodarowanie leśnej przestrzeni produkcyjnej wymagać będzie stworzenia warunków przestrzennych do realizacji zadań wynikających z planów urządzenia lasów, planu ochrony ŚPN jak i obowiązujących przepisów, dotyczących zagadnień leśnych. Za najważniejsze uznaje się następujące kierunki zagospodarowania:

- powszechną i ciągłą ochronę obszarów leśnych, zmierzającą do ich zachowania i powiększenia oraz zrównoważonego rozwoju wszystkich funkcji tych obszarów (przeznaczenie lasów na cele inwestycyjne może nastąpić tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach i po spełnieniu wymogów określonych przepisami o ochronie gruntów rolnych i leśnych),
- tworzenie warunków przestrzennych do zapewnienia lasom skutecznej ochrony ppoż. oraz przeciwdziałania ich zaśmiecaniu,
- zwiększenie powierzchni leśnej, zwłaszcza drogą zalesiania terenów o najniższej bonitacji, trudno zbywalnych gruntów AWRSP oraz terenów pełniących funkcje ochronne,
- gospodarka leśna zgodnie z planami urządzenia lasów,
- realizacja wszelkiej zabudowy w bezpośrednim sąsiedztwie terenów leśnych winna uwzględniać warunki przeciwpożarowe i być nie mniejsza niż 12 m od ściany lasu. Odległość ta winna być uwzględniona w sporządzanych zmianach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego lub ich nowych edycjach.

Zasady polityki zalesieniowej.

W celu zapewnienia sprawnej realizacji zalesień oraz umożliwienia gminie partycypacji w środkach przeznaczonych na zalesienia w ramach „Planu rozwoju obszarów wiejskich” proponuje się przyjąć w tej dziedzinie następujące zasady postępowania:

- wielkość zalesień, ich rozmieszczenie oraz sposób realizacji określa krajowy program zwiększenia lesistości oraz opracowane na jego podstawie: wojewódzki, powiatowy i gminny program zwiększenia lesistości,
- kierunki rozwoju zalesień wskazane zostały na załączniku graficznym pn. Kierunki zagospodarowania przestrzennego i obejmują tereny o niskich klasach bonitacyjnych, enklawy śródleśne oraz tereny o spadkach powyżej 10 %, na których gospodarka rolna jest utrudniona,
- na cele zalesieniowe mogą być przeznaczane grunty projektowane do zalesienia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

6. TURYSTYKA

Biorąc pod uwagę uwarunkowania wskazanym byłoby wykreowanie podaży i popytu na formy rekreacji związane z pobytem w lesie i nad wodą — (agroturystyka, turystyka rowerowa, sporty wodne, sporty zimowe i inne). Program Rozwoju Turystyki w Województwie Świętokrzyskim — opracowany przez Instytut Turystyki w Warszawie — zakłada rozwój turystyki aktywnej, rekreacyjnej i specjalistycznej, biznesowej oraz agroturystyki jako produktów markowych gminy.

Należałoby zwrócić większą uwagę na dobre oznakowanie i udostępnienie atrakcji kulturowych gminy, jak również budowę odpowiedniej infrastruktury turystycznej. Przesłankę rozwoju tej funkcji stanowić może włączenie dużej części obszaru gminy do Świętokrzyskiego Rejonu Turystyczno-Rekreacyjnego.

Planując wszelkie działania inwestycyjne prowadzące do rozwoju turystyki i rekreacji należy jednak pamiętać, iż są to obszary prawnie chronione. Rozwój tej dziedziny gospodarki, podporządkowany jest ochronie środowiska przyrodniczego i zależy od konfliktowości danego rodzaju turystyki. Dlatego też korzystne, dla zagospodarowania przestrzennego gminy byłoby poprzedzenie planów miejscowych ustaleniem optymalnego obciążenia ruchem turystycznym środowiska przyrodniczego w odniesieniu do poszczególnych rodzajów turystyki oraz związanego z nimi zagospodarowania.

Nie można przy tym dopuścić do nadmiernej rozbudowy infrastruktury turystycznej i komunikacyjnej, która mogłaby niekorzystnie wpłynąć na krajobraz i środowisko przyrodnicze.

Ponieważ rzeczywista atrakcyjność i przydatność turystyczna terenu gminy będzie zależeć od warunków naturalnych, wyposażenia w odpowiednią infrastrukturę i dostępności komunikacyjnej, trzeba tak zarządzać i zagospodarować jej teren, aby był zdolny zaspokoić przewidywany popyt, nastawiony na walory i atrakcje turystyczne. Jednocześnie należy zwracać szczególną uwagę na zharmonizowanie i dostosowanie wszelkich przyszłych inwestycji do otaczającego krajobrazu przy zachowaniu tradycyjnych zasad budownictwa regionalnego.

Studium zakłada rozwój i aktywizację turystyczno-rekreacyjną, poprzez dalszy rozwój szlaków turystycznych (samochodowych, rowerowych i pieszych) oraz agroturystyczną terenów leżących w bezpośrednim sąsiedztwie drogi nr 0314T Kielce — Święta Katarzyna (Mąchocice Kapitulne, Mąchocice Scholasteria, Ciekoty, Ciekoty-Radostowa) oraz w sołectwach: Dolina Marczakowa, Barcza, Brzezinki i Wola Kopcowa. Zakłada się na tych terenach:

- aktywizację Pasma Masłowskiego, wzdłuż pieszego oraz rowerowego szlaku a także w pobliżu stoków narciarskich, poprzez budowę nowej oraz rozbudowę istniejącej infrastruktury turystycznej,
- rozbudowę infrastruktury turystyczno-rekreacyjnej w sołectwie Wola Kopcowa i Ciekoty nad zbiornikami wodnymi,
- adaptacja kolejnych gospodarstw dla funkcji agroturystycznej w sołectwach: Dolina Marczakowa, Barcza, Brzezinki, Ciekoty, Mąchocice Scholasteria, Mąchocice Kapitulne oraz kreowanie urozmaiconej oferty turystycznej i rekreacyjnej, dostosowanej do miejscowych warunków i inicjatyw,
- wytyczenie i oznakowanie kolejnych szlaków rowerowych,
- aktywizacji terenów przybrzeżnych zbiornia wodnego Cedzyna w miejscowości Wola Kopcowa - obszar rozwoju funkcji wypoczynkowej i sportowej,
- wspieranie działań prowadzących do poprawy estetyki wsi preferowanych do rozwoju funkcji turystyczno-rekreacyjnej,
- rozwój zabudowy pensjonatowej w miejscowości Ciekoty,
- wskazuje się na kolizję przebiegu szlaku architektury obronnej z zładem przemysłu wydobywczego oraz na konieczność zmiany jego trasy szlaku z pominięciem zakładu,

- wskazuje się na kolizję przebiegu szlaku architektury drewnianej z rozbudową lotniska w Masłowie oraz na konieczność zmiany jego trasy z pominięciem lotniska,
- wskazuje się przebieg szlaku Papieskiego, będącego upamiętnieniem wizyt Ojca Świętego na kielecczyźnie.

Ponadto w celu ochrony walorów krajobrazowych gminy oraz punktów i ciągów widokowych ustala się zakaz trwałego ich grodzenia w celu zachowania ich ogólnego dostępu. W ich obrębie dopuszcza się lokalizację obiektów małej architektury służącej turystyce.

7. UKŁAD KOMUNIKACYJNY

7. 1. Układ drogowy.

Podstawowy układ komunikacyjny gminy Masłów stanowią drogi służące powiązaniom zewnętrznym i tworzą je:

- droga krajowa S-7 Warszawa – Kielce – Kraków – Kraków – Chyżne dostępna poprzez węzeł „Wiśniówka”,
- droga krajowa S-74 (Łódź) Sulejów – Kielce - Sandomierz – Stalowa Wola – (Rzeszów, Lublin) - droga niedostępna na terenie gminy Masłów,
- droga krajowa nr 73 (Wiśniówka) Domaszowice – Kielce, docelowo wschodnie obejście Kielc na parametrach drogi głównej ruchu przyspieszonego (GP) lub ekspresowej (S). Na terenach graniczących z miastem Kielce w sołectwie Domaszowice wyznacza się teren (oznaczony na rysunku Studium **R-1**) przyszłościowego przebiegu drogi nr 73 po wykonaniu „Studium ekonomiczno-technicznego przebiegu drogi krajowej nr 73 przez GDDKiA w Kielcach. W przypadku zmiany trasy drogi nr 73 zapis o zachowaniu rezerwy traci ważność, a teren pozostaje w dotychczasowym użytkowaniu (**R**),
- droga wojewódzka nr 745. Dla drogi tej, zgodnie z opracowaną przez Świętokrzyski Zarząd Dróg Wojewódzkich Koncepcją Przestrzenną przewiduje się:
 - przełożenie drogi wojewódzkiej nr 745 na nowy ślad wg parametrów drogi klasy GP, od granicy gminy Masłów do lotniska,
 - rozbudowę drogi wojewódzkiej nr 745 wg parametrów drogi klasy G, od skrzyżowania w drogą powiatową nr 0312T do skrzyżowania z drogą powiatową nr 0314T,

- przebudowę starego odcinka drogi wojewódzkiej nr 745 do parametrów drogi klasy Z, od granicy gminy Masłów do skrzyżowania z drogą powiatową nr 0311T w miejscowości Masłów Pierwszy.

- wybrane drogi powiatowe przystosowane do pełnych parametrów klasy technicznej drogi głównej lub zbiorczej.

Na terenie gminy Masłów zrealizowana droga krajowa nr 73 na parametrach dwujezdniowej drogi głównej ruchu przyspieszonego (GP) wymagała:

- budowy dwóch jezdni,
- budowy dróg serwisowych obsługujących przyległe do drogi zainwestowanie,
- wykonania niezbędnych zabezpieczeń akustycznych.

Nie przewiduje się realizacji nowych obiektów budowlanych obsługiwanych bezpośrednio z dróg ekspresowych S-7 i S-74 oraz drogi głównej ruchu przyspieszonego lub ekspresowej (Nr 73). Nowe obiekty mieszkaniowe, które będą obsługiwane z dróg serwisowych zrealizowanych wzdłuż dróg ekspresowych lub drogi głównej ruchu przyspieszonego powinny być zlokalizowane w odległości od krawędzi jezdni określonej w przepisach odrębnych uwzględniających drgania, hałas oraz zanieczyszczenia powietrza jakie drogi te emitują. Linie zabudowy należy uszczegółowić w opracowywanych zmianach planów zagospodarowania przestrzennego.

Przebudowa drogi wojewódzkiej nr 745 zgodnie z opracowaną Koncepcją Programowo-Przestrzenną wymagać będą między innymi budowy dróg gminnych obsługujących przylegające tereny zabudowy. Działania takie pozwolą na ograniczenie ilości bezpośrednich zjazdów z drogi oraz usprawnią ruch na tej drodze.

Do kategorii dróg głównych zaliczono jeszcze drogi o dużym udziale ruchu tranzytowego łączące ośrodek krajowy (Kielce) z ośrodkami władz samorządowych.

Są to następujące odcinki dróg powiatowych:

- nr 0269 T Kielce - Zagnańsk,
- nr 0314 T Mąchocice Kapitulne - Ciekoty – Św. Katarzyna spinająca drogi wojewódzkie nr 745 Dąbrowa – Masłów - Radlin i nr 752 Górno - Bodzentyn – Rzepin II (Starachowice).

Powyższe drogi główne przeznaczone w dużym stopniu dla ruchu tranzytowego powinny być chronione przed bezpośrednią obsługą komunikacyjną terenów zabudowy. Przylegającą do tych dróg zabudowę należy obsługiwać przez drogi niższej kategorii realizowane przez samorząd gminy Masłów.

Do kategorii dróg zbiorczych zaliczono ciągi drogowe łączące gminę z sąsiednimi ośrodkami gminnymi oraz drogami wyższych kategorii. Są to następujące odcinki dróg powiatowych:

- nr 0312T, Masłów - Wola Kopcowa - Domaszewice która łączy ośrodek gminny z drogą krajową S-74, i południowo-wschodnimi obszarami Kielc,
- nr 0311T Masłów Nademłyń - Brzezinki - Ciekoty łącząca Masłów z Bodzentynem i Starachowicami,
- starodroże drogi nr 74.

Doprowadzenie do parametrów drogi zbiorczej wymagać będzie:

- poszerzenia pasów drogowych do min. 20 m,
- poszerzenia istniejących jezdni do min. 5,5 m a koron dróg do min. 7,5 m,
- wzmocnienia konstrukcji nawierzchni,
- korekt łuków poziomych i pionowych.

Sieć dróg lokalnych tworzą pozostałe drogi powiatowe, które wymagają w wielu przypadkach modernizacji nawierzchni oraz korekty łuków poziomych i pionowych.

Drogi gminne istniejące i projektowane oraz drogi obsługujące istniejącą i projektowaną zabudowę mieszkaniową, a także tereny działalności gospodarczej powinny być zakwalifikowane jako drogi o klasie technicznej dojazdowej. Istniejące drogi wymagają przede wszystkim poprawy stanu nawierzchni, jej ulepszenia i doprowadzenia do parametrów zgodnych z warunkami technicznymi oraz wykonania prawidłowego odwodnienia, co wiąże się z poszerzeniem pasów drogowych.

Ostateczne określenie szerokości w liniach rozgraniczających dla dróg wszystkich klas powinno nastąpić na etapie sporządzania planów miejscowych zagospodarowania przestrzennego w skali nie mniejszej niż 1: 2000 po uwzględnieniu rozwiązań wysokościowych, sposobu odwodnienia i uwzględnienia urządzeń dodatkowych (ciągów pieszych, rowerowych, sieci infrastruktury technicznej) przy uwzględnieniu uciążliwości jakie drogi te powodują.

Odległość zabudowy przeznaczonej na stały pobyt ludzi, od dróg publicznych, na nowych terenach budowlanych, powinna być zgodna z przepisami odrębnymi uwzględniając lokalne uwarunkowania oraz uciążliwości takie jak hałas czy drgania. Linie zabudowy pozostawia się do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Pozostawia się do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania

przestrzennego planowane drogi, które zostały wskazane na rysunku Studium jeżeli wyniknie to ze szczegółowej analizy przestrzennej. Dopuszcza się wyznaczanie nowych dróg publicznych i wewnętrznych, które nie zostały wskazane na rysunku Studium oraz dopuszcza się zmianę kategorii technicznych dróg jeżeli wyniknie to ze szczegółowych rozwiązań planistycznych.

7. 2. Lotnictwo

Na terenie gminy Masłów, w miejscowości Masłów Pierwszy zlokalizowane jest lotnisko o charakterze lokalnym. Zgodnie z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa świętokrzyskiego uwzględniona została jego modernizacja. Infrastruktura lotniska posłuży do świadczenia usług na liniach o małych potokach ruchu, krótkiego zasięgu dla obsługi rejonów zurbanizowanych, drobnego przemysłu, przesyłek kurierskich, ruchu turystycznego, centrów handlowych, przy zastosowaniu samolotów o pojemności do 40 miejsc.

Obok komunikacji lotniczej na liniach krótkiego zasięgu będzie prowadzona działalność w zakresie:

- lotnictwa „dyspozycyjnego”,
- lotnictwa gospodarczo – usługowego,
- lotnictwa sportowego, rekreacji i wypoczynku,
- różnych form szkolenia lotniczego,
- hangarowania i przechowywania sprzętu lotniczego,
- innych form działalności komunikacji.

Parametry lotniska odpowiadać będą warunkom technicznym dla lotnisk kodu 2. Lotnisko powinno być wyposażone w pomoce nawigacyjne, zapewniające, co najmniej instrumentalny, nieprecyzyjny system podejścia do lądowania.

Docelowego obszar lotniska przyjęto zgodnie z „Koncepcją Rozbudowy i Modernizacji Lotniska Kielce w Masłowie – 2004r” opracowaną przez Biuro Studiów i Projektów Lotniskowych Polconsult Sp. z o.o. – Wariant 3 przyjęty do realizacji uchwałą NWZU Lotnisko – Kielce Sp. z o.o. nr 1/2005 z dnia 14.02.2005 r.

Na mapie kierunków w skali 1:10 000 pokazano obszar docelowego lotniska na wyposażenie, którego składać się będzie:

- droga startowa o wymiarach 1300x30 m o nawierzchni utwardzonej z pasem startowym 1420x150 m,

- pas startowy nr 2 o wymiarach 920x220 m (bez utwardzonej nawierzchni drogi startowej),
- droga kołowania z nawierzchnią sztuczną o szerokości 12 m,
- posterunek celno paszportowy,
- zabudowa portu lotniczego i zaplecza technicznego,
- oświetlenie pasa startowego i drogi kołowania,
- system kolektorów odprowadzających wody deszczowe.

Każda ewentualna zmiana cech lotniska, w tym zmiana przebiegu granicy lotniska, budowy lub rozbudowy infrastruktury lotniskowej, wymaga uzyskania przez zarządzającego lotniskiem, zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1393 ze zm.) zezwolenia Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego.

Zagospodarowanie terenów zielonych, gospodarka leśna (w tym nasadzenia pasów zieleni osłonowej) powinny być prowadzone w taki sposób, aby drzewa i krzewy nie powodowały zagrożenia w ruchu cywilnych statków powietrznych.

Przy wyznaczaniu nowych terenów zabudowy, opracowując nowe plany zagospodarowania przestrzennego należy każdorazowo uwzględniać powierzchnie ograniczające wysokość zabudowy tak aby nie kolidowała ona z tzw. krzywą nalotu lotniska. Z uwagi na szczegółowość niniejszego Studium (skala 1: 10 000) nie ma możliwości uwzględnienia takich ograniczeń, dlatego też należy je uwzględniać w nowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Wobec zabudowy położonej w strefie o ponadnormatywnym hałasie należy zastosować zabezpieczenia przeciwhałasowe, polegające przede wszystkim na zastosowaniu okien o zwiększonej izolacyjności akustycznej, tak aby przy zamkniętych oknach osiągnąć dopuszczalny poziom hałasu określony dla wnętrz pomieszczeń mieszkalnych w godzinach dziennych.

7. 3. Komunikacja publiczna

Zakłada się, że podstawowym środkiem transportu publicznego pozostanie autobus. Sieć połączeń autobusowych obsługiwana głównie przez MPK Kielce zasadniczo przebiegać będzie obecnymi trasami linii komunikacyjnych. Relacje o mniejszym natężeniu ruchu obsługiwane będą transportem mikrobusem - głównie przez prywatnych przewoźników.

Wielkość spodziewanego ruchu i rozwój motoryzacji indywidualnej nie uzasadnia potrzeby rozwoju komunikacji publicznej.

Dla poprawy standardu obsługi i bezpieczeństwa ruchu wszystkie przystanki autobusowe powinny być wyposażone w zatoki autobusowe i zadaszenia a te położone na obszarach zabudowy w małe punkty handlowe.

7. 4. Drogi piesze i rowerowe

Stale rosnący ruch kołowy pojazdów samochodowych zwiększa potencjalne zagrożenie wypadkami z udziałem pieszych i rowerzystów. Dlatego też, postuluje się sukcesywną realizację wydzielonych dróg pieszych i rowerowych wzdłuż dróg gdzie występuje większy ruch samochodowy (drogi GP, G, Z), w pierwszej kolejności na obszarach zabudowanych. W planach miejscowych należy przewidzieć odpowiednie szerokości pasów drogowych umożliwiające realizację wydzielonych ciągów pieszych i rowerowych. Dla uatrakcyjnienia oferty turystycznej przewidziano realizację ścieżek rowerowych trasami zapewniającymi podziwianie atrakcyjnego krajobrazu. Do takich tras można zaliczyć: ścieżkę poprowadzoną z Kielc przez teren ogródków działkowych wzdłuż ciek w Woli Kopcowej do zbiornika wodnego w Cedzynie i ścieżkę od zalewu wodnego w Kielcach do gminy Zagnańsk.

7. 5. Zaplecze motoryzacji indywidualnej

Miejsca postojowe niezbędne dla obsługi programu usług oraz zabudowy mieszkaniowej powinny być realizowane w granicach działek przeznaczonych na te inwestycje lub w wydzielonych parkingach. Ilość miejsc powinna być dostosowana do spodziewanych potrzeb i winna być sprecyzowana w planach zagospodarowania przestrzennego. W ustaleniach należy uwzględnić w zależności od potrzeb ilość miejsca postojowej przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i sposób ich realizacji.

Zachodzące zmiany rynkowe, występujące w kraju w ostatnich latach, spowodowały niecelowość sterowania opracowaniami planistycznymi lokalizacji usług zaplecza motoryzacji w tym stacji paliw. Obiekty te powinny być traktowane jako usługi komercyjne, ich ilość podyktowana potrzebami rynkowymi a lokalizacja wynikać jedynie z wymogów ochrony środowiska i uwarunkowań ruchowych niezbędnych dla zachowania bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Na terenie gminy Masłów nie występują i nie przewiduje się lokalizacji Miejsc Obsługi Podróżnych.

8. INFRASTRUKTURA TECHNICZNA

8.1. Gaz

Gmina Masłów nie jest zgazyfikowana w 100%. Istniejące gazociągi zaopatrujące mieszkańców w gaz zlokalizowane są w miejscowości Dąbrowa, Wiśniówka oraz częściowo w Domaszowicach.

Zakłada się, że w wieloletniej perspektywie wszystkie miejscowości w gminie Masłów będą mogły korzystać z gazu sieciowego.

W związku z tym zakłada się realizację m.in. następujących elementów sieci gazowej wysokiego ciśnienia:

- przez teren sołectwa Domaszowice w gminie Masłów przewiduje się realizację gazociągu wysokiego ciśnienia Ø300 mm Pn. 6,3 MPa relacji Zborów-Busko-Kielce będącego odgałęzieniem magistrali gazowej Tarnów – Grzybów,
- gazociągu wysokiego ciśnienia Ø300 mm ze stacją redukcyjno-pomiarową I stopnia na terenie gminy. Gazociąg umożliwi drugostronne zasilanie Kielc i obszarów przyległych,
- gazociągu średniego ciśnienia z kablem telemetrycznym,
- gazociąg wysokiego ciśnienia DN 300 doprowadzający gaz do Elektrociepłowni Kielce.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie projektowania i budowy gazociągów, obowiązują następujące minimalne odległości (mierzone od zewnętrznej ścianki gazociągu):

- dla gazociągów podwyższonego i wysokiego ciśnienia o średnicy nominalnej oznaczonej DN :
 - do 150 DN włącznie - 4 m
 - powyżej DN 150 do DN 300 włącznie - 6m
 - powyżej DN 300 do DN 500 włącznie - 8m
 - powyżej DN 500 -12m
- dla gazociągów niskiego i średniego ciśnienia – 1m

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi dalekosiężne do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie (Dz. U. 98 poz. 1067 z dnia 20 września 2000r.), obiekty stacji paliw płynnych, tj. zbiorniki i rurociągi

technologiczne powinny być sytuowane w odległości minimalnej 40m od gazociągów wysokiego ciśnienia.

Drogi powinny być projektowane i lokalizowane względem gazociągów wysokiego ciśnienia z zachowaniem odległości (od zewnętrznej krawędzi jezdni) podanych w *Ustawie o drogach publicznych z dnia 21 marca 1985r.* art. 43 tj.

Lp.	Rodzaj drogi	Na terenie zabudowy miast i wsi	Poza terenem zabudowy
1	Autostrada	30 m	50 m
2	Droga ekspresowa	20 m	40 m
3	Droga ogólnodostępna:		
	a) krajowa,	10 m	25 m
	b) wojewódzka, powiatowa	8 m	20 m
	c) gminna	6 m	15 m

8.2. Ciepłownictwo

Na obszarze gminy utrzymuje się dotychczasowy sposób ogrzewania budynków. W celu zmniejszenia zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego powodowanych przez ogrzewanie, należy podjąć działania zmierzające do sukcesywnej wymiany urządzeń grzewczych opalanych węglem lub koksem w urządzeniach wspólnych i indywidualnych, na urządzenia umożliwiające użycie mediów bardziej przyjaznych w stosunku do środowiska – energii elektrycznej, oleju opałowego, w przyszłości gazu oraz instalacje wykorzystujące energię słoneczną lub energię pochodzącą z gruntu. Jako działanie towarzyszące, należy propagować termomodernizację istniejących budynków i stosowania optymalnych ociepleń w nowych budynkach.

8.3. Energetyka

Na terenie gminy planowana jest budowa linii energetycznej wysokiego napięcia 220kV relacji GPZ Radkowice (gmina Chęciny) - GPZ Kielce Piaski. Dla linii tej ustal się strefę techniczną 50 m po 25 m od osi linii w każdą stronę. W celu ochrony linii wprowadza się tereny rolnicze w strefie technicznej linii.

W związku z dynamicznym rozwojem budownictwa mieszkaniowego na terenie gminy zachodzić będzie potrzeba budowy nowych ciągów średniego napięcia oraz stacji transformatorowych SN/nn oraz linii n/n.

Należy podkreślić, że samo wyznaczenie rezerw terenu pod inwestycje w studium i planie miejscowym nie może być traktowane jako miarodajny sygnał do podjęcia na tych terenach inwestycji z zakresu infrastruktury elektroenergetycznej, wymagających dużych nakładów. Jak wykazuje praktyka, rezerwy terenów budowlanych są w gminach zwykle bardzo duże i znaczna ich część nie jest w pełni wykorzystywana. W tej sytuacji operatorzy sieci dystrybucyjnych, działający w warunkach rynkowych, zazwyczaj podejmują działania inwestycyjne (obecnie bardzo szybko finalizowane) dopiero po zawarciu wiążących umów o przyłączenie z inwestorami na danym terenie.

Rozwój systemu zaopatrzenia gminy Masłów w energię elektryczną powinien zapewnić: zaspokojenie obecnych i przyszłych potrzeb-wynikających z rzeczywistego rozwoju przestrzennego gminy i jej aktywności gospodarczej na dostawy mocy i energii elektrycznej o obowiązujących standardach, ograniczenie niekorzystnego oddziaływania elektroenergetycznego linii napowietrznych na krajobraz i walory przyrodnicze gminy. Ponadto na obszarze gminy należy utrzymać: istniejącą infrastrukturę elektroenergetyki wysokiego napięcia 110 kV dopuszczając jej remonty, modernizację i rozbudowę w obrębie zajmowanych terenów i stref technicznych, oraz dotychczasowe zasady zaopatrzenia w energię elektryczną obszarów gminy, polegające na dostawach energii siecią rozdzielczą średniego napięcia ze stacji elektroenergetycznej GPZ Kielce-Wschód i GPZ Kielce-Piaski.

Pokrycie ewentualnego przyrostu zapotrzebowania mocy przez istniejących i nowych odbiorców oraz zapewnienie ciągłości i właściwych parametrów zasilania wymagało będzie :

- budowy nowych stacji transformatorowych;
- rozbudowy sieci elektroenergetycznych średniego napięcia;
- rozbudowy sieci elektroenergetycznych niskiego napięcia w celu umożliwienia przyłączenia nowych odbiorców.

W granicach terenu objętego studium dopuszcza się lokalizowanie nie wyznaczonych na rysunku studium urządzeń i sieci energetycznych, jak również stacji trafo - w miarę przyrostu odbiorców.

Przy realizacji zabudowy przeznaczonej na stały pobyt ludzi zachować bezpieczny odstęp od linii elektroenergetycznych zgodnie z PN -E-05100-1/1998 i przepisami szczegółowymi. Ewentualne zbliżenie budynków do osi linii uzgodnić z zarządcą danej sieci.

Zasilanie terenów objętych studium należy prowadzić na warunkach określonych przez zarządcę sieci.

Jeżeli na terenie działki przeznaczonej pod zabudowę przebiega trasa linii ŚN należy w przypadku planowanej zabudowy mieszkaniowej i/lub przemysłowej, przebudować istniejące linie ŚN w sposób zapewniający bezpieczeństwo użytkownikom działek (zgodnie z obowiązującymi normami i przepisami na własny koszt. Określenie warunków technicznych przebudowy istniejących Linii ŚN i n/n należy występować do zarządcy sieci.

Poza tym ustala się:

- 1) zasilanie terenów objętych Studium z istniejących sieci niskiego napięcia poprzez jej rozbudowę,
- 2) budowę nowych stacji transformatorowych, celem zaopatrzenia terenów budowlanych w energię elektryczną,
- 3) linie średniego i niskiego napięcia należy budować zgodnie z warunkami wynikającymi z przepisów odrębnych,
- 4) przy realizacji zabudowy przeznaczonej na stały pobyt ludzi należy zachować jak również przy realizacji nowych elementów sieci elektroenergetycznych należy zachować wzajemne odległości zgodne z przepisami odrębnymi. Ewentualne zbliżenie budynków do osi linii należy uzgodnić z zarządcą linii.

Studium nie przewiduje lokalizacji obiektów z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczających 100 kW, w związku z tym nie wskazuje się lokalizacji takich obszarów wraz z ich strefa ochronnymi związanymi z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu.

8.4. Wodociągi

Zasadą ogólną jest, aby system zaopatrzenia w wodę zapewniał mieszkańcom gminy oraz pozostałym odbiorcom wymaganą ilość, niezawodność dostawy i odpowiednią jakość wody, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

W wyniku dokonanej w ostatnich latach rozbudowy systemów wodociągowych zbiorczym systemem wodociągowym objęte jest 100% sołectw. Długość sieci wodociągowej rozdzielczej wyniosła 101,1 km, która obsługuje 8556 osób.

Gmina posiada opracowaną „Aktualizację koncepcji programowej zaopatrzenia w wodę gminy Masłów” opracowaną przez Geo - Projekt Spółka z o.o. Według której przy wzroście mieszkańców do 15 tys. potrzeby gminy będą rzędu 148 m³/h.

Koncepcja I zakłada zaopatrzenie gminy z ujęć:

- Ciekoty,
- Wola Kopcowa,
- Mąchocice Kapitulne,
- Kajetanów,
- Kielce.

Ujęcia gminne i ujęcie Kajetanów pokrywa tylko 57% potrzeb perspektywicznych pozostała ilość (43%) zostanie dostarczona z wodociągu Kielce.

Koncepcja zakłada II wariantowe rozwiązanie zaopatrzenia gminy w wodę.

Wariant I zakłada rozbudowę SUW Ciekoty. Projektowana pojemność zbiornika wynosi łącznie 189,8m³ (pojemność wyrównawcza 89,8m³, poj. przeciwpożarowa 100,0m³).

Wariant II zakłada dostarczenie wody z wodociągu kieleckiego. Minimalna ilość wody powinna wynosić 5,8 l/s. Wariant ten zakłada również konieczność wybudowania zbiornika przeciwpożarowego przy istniejącej sieci wodociągowej we wsi Ciekoty.

Niezależnie od wariantów Stacja „Domaszowice” zostanie również rozbudowana, gdyż jej głównym celem jest dostarczenie z wodociągu kieleckiego do gminnej sieci wodociągowej brakującej ilości wody. Temu służyć ma również budowa drugiej nitki przewodu wodociągowego 200mm wzdłuż istniejącej 160mm od stacji wodociągowej Domaszowice do istniejącej sieci w Woli Kopcowej. Szczegółowy opis rozwiązań zawarty jest w w/w koncepcji.

Warunkiem prawidłowego zaopatrzenia w wodę gminy jest modernizacja i rozbudowa systemów wodociągowych, w tym:

- utrzymanie sieci i urządzeń wodociągowych w dobrym stanie technicznym,
- zmniejszenie strat wody w sieci poprzez wymianę odcinków przewodów o największej awaryjności, sukcesywne rozbudowywanie sieci wodociągowej w celu rozszerzenia zasięgu obsługi i uzbrojenia terenów przeznaczonych pod zabudowę.

Ujęcia, wód podziemnych zlokalizowane na terenie gminy Masłów nie posiadają ustanowionych stref ochrony pośredniej. W związku z tym z uwagi na postępującą urbanizację terenów gminy widzi się pilną potrzebę ich ustanowienia. Zadanie to zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa ciąży na właścicielu ujęcia wodnego.

Na terenach przewidzianych do zabudowy w sytuacji braku sieci wodociągowych, dopuszcza się zaopatrzenie w wodę z indywidualnych ujęć, tj. studni wierconych lub kopanych.

8.5. Kanalizacja i gospodarka ściekowa

Ochrona wód wiąże się głównie z wprowadzeniem zintegrowanego systemu gospodarki wodno-ściekowej, czyli równoczesnego rozwoju systemu wodociągowego oraz systemów odprowadzania i oczyszczania ścieków.

Gmina posiada opracowaną Koncepcję Programową Kanalizacji dla terenów gminy Masłów (Aktualizacja opracowania wykonanego w 1993r.). W koncepcji przyjęto założenie, że wszystkie ścieki z terenów gminy będą wprowadzone do systemu kanalizacji miasta Kielce, kolektorem sanitarnym wzdłuż rzeki Lubrzanki, kierując się na południowy wschód.

W zakresie kanalizacji przyjęto następujące założenia:

- podstawową formą dla terenów o zabudowie zwartej będzie kanalizacja grawitacyjna,
- dla ominięcia lokalnych przeszkód terenowych lub uniknięcia zagłębień kanałów powyżej 3,50m, będą stosowane lokalne pompownie sieciowe,
- dla pojedynczych budynków w zabudowie rozproszonej może być stosowana kanalizacja ciśnieniowa (małe pompownie ścieków wyposażone w pompy rozdrabniające, współpracujące z rurociągami tłocznymi o małych średnicach),
- dla pojedynczych budynków oddalonych od istniejącej zabudowy, gdzie z przyczyn ekonomicznych i terenowych nie będzie możliwa budowa sieci kanalizacji sanitarnej dopuszcza się stosowanie zbiorniki bezodpływowe i dowóz ścieków do punktu zlewowego oczyszczalni ścieków lub przydomowe oczyszczalnie ścieków (poza terenami aglomeracji w obrębie których obowiązuje zakaz realizacji przydomowych oczyszczalni ścieków).

Szczegółowy opis rozwiązań zawarty jest w w/w koncepcji.

Siecią kanalizacji sanitarnej objęte są następujące miejscowości:

- Domaszowice,
- Dąbrowa,
- Wiśniówka,
- Masłów Pierwszy
- Masłów Drugi
- Mąchocice Kapitulne
- Wola Kopcowa.

System kanalizacji sanitarnej umożliwi uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej na niemal całym obszarze gminy i pozwoli na:

- zmniejszenie wielkości ładunków zanieczyszczeń spływających do wód powierzchniowych;
- ochronę przed skażeniem wód podziemnych;
- poprawę poziomu życia mieszkańców gminy.

Ustala się dalszy rozwój sieci kanalizacji sanitarnej w miarę posiadanych środków i potrzeb przestrzennych w celu objęcia 100 % pokrycia systemem kanalizacji sanitarnej Gminy Masłów. W celu skanalizowania północnej części gminy Masłów należy wykonać 35 km sieci kanalizacyjnej grawitacyjno-tłocznej z 12 komunalnymi pompowniami ścieków.

Na obszarach, gdzie sieć kanalizacji sanitarnej nie występuje dopuszcza się budowę i użytkowanie zbiorników na ścieki lub przydomowych oczyszczalni ścieków. Ustala się zakaz budowy przydomowych oczyszczalni ścieków w granicach wyznaczonej aglomeracji Kielce i innych jeżeli takie zostaną wyznaczone.

W zakresie zagospodarowania wód opadowych ustala się budowę sieci kanalizacji deszczowej wraz z urządzeniami do ich oczyszczania. Do czasu budowy systemu kanalizacji deszczowej dopuszcza się zagospodarowanie wód z terenów zabudowy mieszkaniowej powierzchniowo na terenach zielonych działek budowlanych, natomiast z terenów dróg, obiektów usługowych, przemysłowych oraz placów utwardzonych i parkingów wody takie przed odprowadzeniem do odbiorników należy oczyścić z zawiesin i substancji ropopochodnych jeżeli przepisy odrębne będą tego wymagać.

W zakresie gospodarki wodami kopalnianymi (pochodzącymi jedynie z opadów atmosferycznych, ponieważ eksploatacja złoża prowadzona jest z suchej jego partii) ustala się gromadzenie wód w rzepiu zlokalizowanym w wyrobisku, gdzie następuje ich oczyszczenie z zawiesin, a następnie ich wypompowywanie do przepływowego zbiornika osadczego oraz ich wykorzystanie do celów technologicznych związanych ze wzbogacaniem kruszyw. Nadmiar wód dopuszcza się odprowadzać do rzeki Lubrzanka po spełnieniu przez nie wymogów wynikających z przepisów odrębnych.

8.6. Telekomunikacja

Ustala się zapewnienie mieszkańcom gminy dostępu w szerokim zakresie do łączności telefonicznej oraz wszelkich usług telekomunikacyjnych i teleinformatycznych.

Uzupełnieniem dla przewodowej łączności telefonicznej jest telefonia komórkowa oraz do systemu sieci informatycznej, w tym sieci szerokopasmowej. Dzięki stacjom bazowym z urządzeniami nadawczo-odbiorczymi operatorów telefonii komórkowej

zlokalizowanym w sąsiednich gminach, na całym obszarze gminy Masłów zapewniona jest możliwość korzystania z telefonów komórkowych.

Na obszarze objętym Studium z wyłączeniem terenów lasów dopuszcza się lokalizację obiektów z urządzeniami infrastruktury telekomunikacyjnej oraz sieci szerokopasmowych przy uwzględnieniu dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych jakie muszą być spełnione dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową i miejsc przebywania dla ludzi, oraz przy uwzględnieniu przepisów odrębnych. Nowe sieci telekomunikacyjne należy wykonywać jako urządzenia podziemne a napowietrzne sieci należy sukcesywnie kablować. W celu zachowania walorów krajobrazowych gminy ustala się zakaz lokalizacji wież telefonii komórkowej w terenach zabudowy mieszkaniowej oraz w odległości mniejszej niż 200 m od istniejących i planowanych terenów zabudowy mieszkaniowej. Obiekty te nie mogą również stanowić dominat krajobrazowych.

8.7. Gospodarka odpadami

Podstawowym celem systemu gospodarki odpadami w gminie Masłów jest osiągnięcie odpowiednich standardów, zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju.

Gmina Masłów nie posiada własnego, gminnego składowiska odpadów komunalnych. Odpady komunalne z terenu gminy Masłów składowane są na składowisku odpadów w Promniku (gm. Strawczyn) zgodnie z Planem Gospodarki Odpadami dla Województwa Świętokrzyskiego, gdzie gmina Masłów została zakwalifikowana do 4 regionu gospodarowania odpadami.

W celu zrationalizowania gospodarki odpadami uznaje się za celowe wprowadzenie na szeroką skalę praktyki selektywnego gromadzenia odpadów w miejscach ich powstawania, umożliwiającej odzyskiwanie surowców wtórnych w postaci makulatury, szkła, złomu metali, opakowań z tworzyw sztucznych itp. Wprowadzenie tej formy gromadzenia odpadów, obok korzyści z odzyskanych surowców wtórnych, pozwoli na zmniejszenie ilości odpadów odwożonych na składowisko.

Na podstawie analizy gospodarczej kraju można zakładać, że przyrost odpadów będzie wynosił około 3% rocznie. Jednocześnie wzrośnie procent podmiotów gospodarczych, które wdrażać będą nowe technologie mało i bezodpadowe. W perspektywie kilku, kilkunastu lat spowoduje to relatywny spadek ilości wytworzonych odpadów oraz zwiększenie stopnia odzysku u wytwórców odpadów.

W zakresie gospodarowania odpadami stałymi ustala się zasadę odbioru odpadów w systemie zorganizowanym pod nadzorem Urzędu Gminy lub na zasadzie indywidualnych

umów z odbiorcą odpadów i wywóz ich na wysypisko odpadów, ze szczególnym uwzględnieniem segregacji odpadów u źródła ich powstawania. Gospodarka odpadami stałymi na terenach obiektów usługowych i produkcyjnych zgodnie z obowiązującymi przepisami szczególnymi.

Gospodarka odpadami związanymi z eksploatacją surowców mineralnych:

- masy ziemne i skalne związane z prowadzoną eksploatacją złóż będą gromadzone na przewidzianych w projekcie zagospodarowania złoża zwałowiskach i wykorzystane do rekultywacji terenu po zakończeniu eksploatacji.
- odpady niebezpieczne i inne niż niebezpieczne zgodnie z decyzjami na ich wytwarzanie.
- segregowane i magazynowane powstających odpadów w wydzielonych miejscach, w sposób uniemożliwiający zanieczyszczenie środowiska wodno-gruntowego i dostępu zwierząt (z uwagi na sąsiedztwo terenów leśnych i otwartych).
- odbiór wszystkich wytwarzanych na terenie prowadzonej działalności odpadów przez podmioty posiadające stosowne zezwolenia w gospodarce odpadami w celu odzysku lub unieszkodliwienia.
- sposób i warunki postępowania z masami ziemnymi i skalnymi przemieszczanymi w związku z wydobywaniem kopaliny zgodnie z planem zagospodarowania złoża.
- wytwarzane odpady niebezpieczne oraz inne niż niebezpieczne będą gromadzone i magazynowane w miejscach do tego przystosowanych, a po zgromadzeniu odpowiedniej ilości przekazywane uprawnionym odbiorcom zewnętrznym. W myśl przepisów ustawy o odpadach należy prowadzić ilościową i jakościową ewidencję odpadów zgodnie z katalogiem odpadów, z zastosowaniem kart ewidencji odpadów.
- w związku z projektowaną eksploatacją będą powstawały odpady wydobywcze. Zgodnie z art. 2 pkt. 11 ustawy o odpadach, masy ziemne lub skalne przemieszczane w związku z wydobywaniem kopalin ze złóż, nie stanowią odpadów jeżeli koncesja na wydobywanie kopalin ze złóż lub plan ruchu zakładu górniczego zatwierdzony decyzją, o których mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r.

poz. 196 ze zm.), lub miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla terenu górniczego określają warunki i sposób ich zagospodarowania. Jednocześnie, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt. 4 ustawy o odpadach wydobywczych, przepisów tej ustawy nie stosuje się do mas ziemnych lub skalnych przemieszczanych w związku z wydobywaniem kopalin ze złóż, jeżeli koncesja na wydobywanie kopalin ze złóż lub plan ruchu zakładu górniczego zatwierdzony decyzją, o których mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 196 ze zm.), lub miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla terenu górniczego określają warunki i sposób ich zagospodarowania.

W ramach prowadzonej gospodarki odpadami w granicach terenu objętego zmianą nr 1 studium - obszar oznaczony symbolem ZPG dopuszcza się składowanie mas ziemnych i skalnych oraz rozbiórkowych obojętnych dla środowiska.

9. OBRONA CYWILNA

Gmina Masłów nie należy do gmin o wysokim natężeniu czynników zagrażających życiu i zdrowiu ludności, pomimo to „Studium...” uwzględnia możliwość wystąpienia zagrożeń żywiołowych i katastrofalnych oraz ich wpływ na proces rozwoju przestrzennego zagospodarowania obszaru.

Zgodnie z postulatami z zakresu obrony cywilnej na etapie sporządzania planów miejscowych zagospodarowania przestrzennego należy uwzględnić:

- przewidzenie przez użytkowników budownictwa jednorodzinnego ukryć przed promieniowaniem jonizującym poprzez adaptację pomieszczeń piwnicznych i innych na wypadek zagrożenia i wojny;
- zabezpieczenie przed likwidacją i przysposobienie do sprawnego uruchomienia eksploatacyjnego w sytuacjach kryzysowych istniejących studni publicznych;
- przystosowanie nowoprojektowanych łaźni i innych pomieszczeń do prowadzenia zabiegów sanitarnych, zakładów pralniczych do prowadzenia procesów odkażania dezaktywacji i dezynfekcji bielizny i odzieży, myjni i parkingów pojazdów samochodowych na punkty zabiegów specjalnych środków transportu;
- rozbudowy systemu alarmowania i powiadamiania mieszkańców w wypadku zagrożenia poprzez uzupełnienie syren alarmowych i zaplanowanie ich włączenia do systemu radiowego powiadamiania;

- zapewnienie przelotowości istniejących i projektowanych dróg w celu zapobieżenia przed ich zagruzowaniem od walących się budynków. Przelotowość ulic powinna zapewnić sprawną ewakuację mieszkańców na wypadek zagrożenia;

oraz:

- należy przestrzegać warunków określonych przez właściwe terytorialnie jednostki odpowiedzialne za stan bezpieczeństwa powodziowego kraju. W szczególności zaś podejmowane w granicach terenów zagrożonych powodzią działania inwestycyjne powinny uwzględniać zakazy dotyczące:
 - wznoszenia obiektów budowlanych (z wyjątkiem obiektów służących ochronie przeciwpowodziowej),
 - składowania materiałów,
 - dokonywania zmian w ukształtowaniu terenu,
 - sadzenia drzew i krzewów oraz wykonywania urządzeń lub robót, które mogą utrudniać ochronę tych obszarów przed powodzią;
- należy uwzględnić potrzebę konserwacji i wykaszania rowów odwadniających, co zapobiegnie lokalnym podtopieniom;
- odpowiednie kształtowanie zabudowy głównie w pobliżu dróg krajowych nr: 7, 73, 74, nie zagęszczanie zabudowy, przewidzenie możliwości odsunięcia linii zabudowy od krawędzi drogi (przy ewent. rozbudowie) itp. w celu ograniczenia skutków ewentualnego skażenia toksycznego związanego z przewozem niebezpiecznych substancji chemicznych;
- w rejonie lotniska Masłów obowiązują nieprzekraczalne wysokości zabudowy, określone w dokumentacji rejestracyjnej lotniska, o których mowa we wcześniejszych rozdziałach Studium,
- wszystkie obiekty o wysokości równej lub większej niż 100 m nad poziom terenu stanowią przeszkody lotnicze i ze względu na zapewnienie warunków bezpieczeństwa ruchu cywilnych statków powietrznych muszą być zgłaszane do Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego oraz oznakowane zgodnie z przepisami odrębnymi,
- zabrania się w otoczeniu lotniska, czyli w odległości do 5 km od jego granicy, budowy lub rozbudowy obiektów budowlanych, które mogą stanowić źródło zerwania ptaków.

IV. PROBLEMATYKA MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Zgodnie z wymogami art. 10. ust. 2 pkt. 8 i 9 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2015 poz. 199 ze zm.), w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy określa się m.in. „obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² oraz obszary przestrzeni publicznej (pkt.8), a także obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne (pkt.9).

Gmina Masłów pokryta jest następującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego:

- 1) sołectwa Barcza, zatwierdzony Uchwałą Nr XXXVI/283/09 Rady Gminy w Masłowie z dnia 28 września 2009 r. (Dz. Urzędowy Woj. Świętokrzyskiego z 2009, Nr 494, poz. 3630),
- 2) sołectwa Brzezinki, zatwierdzony Uchwałą Nr XXXVI/284/09 Rady Gminy w Masłowie z dnia 28 września 2009 r. (Dz. Urzędowy Woj. Świętokrzyskiego z 2009, Nr 494, poz. 3631 ze zm.), wraz ze zmianą Nr 1 zatwierdzoną Uchwałą Nr XXX/222/2013 Rady Gminy w Masłowie z dnia 24 stycznia 2013 r.,
- 3) sołectwa Ciekoty, zatwierdzony Uchwałą Nr XXXVI/285/09 Rady Gminy w Masłowie z dnia 28 września 2009 r. (Dz. Urzędowy Woj. Świętokrzyskiego z 2009, Nr 496, poz. 3637),
- 4) sołectwa Dąbrowa, zatwierdzony Uchwałą Nr L/289/10 Rady Gminy w Masłowie z dnia 19 sierpnia 2010 r. (Dz. Urzędowy Woj. Świętokrzyskiego z 2010, Nr 275, poz. 2796), wraz ze zmianą Nr 1 zatwierdzoną Uchwałą Nr XXII/153/2012 Rady Gminy w Masłowie z dnia 28 czerwca 2012 r. oraz zmianą Nr 2 zatwierdzoną Uchwałą Nr XXX/221/2013 Rady Gminy w Masłowie z dnia 24 stycznia 2013 r.,
- 5) sołectwa Domaszowice, składający się z trzech planów:
 - a) miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego "DOMASZOWICE I" zatwierdzony Uchwałą Nr XXXIX/295/09 Rady Gminy w Masłowie z dnia 30 października 2009 r. zmieniony uchwałą Nr XLII/237/09 Rady Gminy w

- Masłowie z dnia 29 grudnia 2009 r., wraz ze zmianą Nr 1 zatwierdzoną Uchwałą Nr XXXIII/302/2013 Rady Gminy Masłów z dnia 26 września 2013 r.,
- b) miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego "DOMASZOWICE II" zatwierdzony Uchwałą Nr LIII/409/2010 Rady Gminy w Masłowie z dnia 28 października 2010 r. (Dz. Urzędowy Woj. Świętokrzyskiego z 2011, Nr 28, poz. 401),
 - c) miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego "DOMASZOWICE III" zatwierdzony Uchwałą Nr L/388/10 Rady Gminy w Masłowie z dnia 19 sierpnia 2010 r. (Dz. Urzędowy Woj. Świętokrzyskiego z 2010, Nr 275, poz. 2795),
- 6) sołectwa Dolina Marczakowa - "Dolina Marczakowa I", zatwierdzony Uchwałą Nr XLVIII/370/10 Rady Gminy w Masłowie z dnia 24 czerwca 2010 r. (Dz. Urzędowy Woj. Świętokrzyskiego z 2010, Nr 251, poz. 2499 ze zm.) wraz ze zmianą Nr 1 zatwierdzoną Uchwałą Nr XXXVIII/301/2013 Rady Gminy w Masłowie z dnia 26 września 2013 r.,
- 7) sołectwa Masłów Pierwszy, składający się z dwóch planów:
- a) zatwierdzony Uchwałą Nr XLV/346/2010 Rady Gminy w Masłowie z dnia 18 marca 2010 r. (Dz. Urzędowy Woj. Świętokrzyskiego z 2010, Nr 178, poz. 1641 ze zm.), wraz ze zmianą Nr 1 zatwierdzoną Uchwałą Nr XXX/219/2013 Rady Gminy w Masłowie z dnia 24 stycznia 2013 r. oraz zmianą Nr 2 zatwierdzoną Uchwałą Nr XXX/220/2013 Rady Gminy w Masłowie z dnia 24 stycznia 2013 r.,
 - b) zatwierdzony Uchwałą Nr LI/402/10 Rady Gminy w Masłowie z dnia 20 września 2010 r. (Dz. Urzędowy Woj. Świętokrzyskiego z 2010, Nr 322, poz. 3481),
- 8) sołectwa Masłów Drugi, zatwierdzony Uchwałą Nr XXXVI/286/09 Rady Gminy w Masłowie z dnia 28 września 2009 r. oraz Uchwałą Nr XLII/326/09 Rady Gminy w Masłowie z dnia 29 grudnia 2009 r.,
- 9) sołectwa Mąchocice Scholasteria, zatwierdzony Uchwałą Nr XXXVI/288/09 Rady Gminy w Masłowie z dnia 28 września 2009 r. (Dz. Urzędowy Woj. Świętokrzyskiego z 2009, Nr 296, poz. 3649 ze zm.), wraz ze zmianą Nr 1 zatwierdzoną Uchwałą Nr XXX/223/2013 Rady Gminy w Masłowie z dnia 24 stycznia 2013 r.,
- 10) sołectwa Mąchocice Kapitulne, zatwierdzony Uchwałą Nr XXXVI/287/09 Rady Gminy w Masłowie z dnia 28 września 2009 r. (Dz. Urzędowy Woj. Świętokrzyskiego z 2009, Nr 296, poz. 3648),
- 11) sołectwa Wiśniówka, zatwierdzony Uchwałą Nr L/287/10 Rady Gminy w Masłowie z dnia 19 sierpnia 2010 r. (Dz. Urzędowy Woj. Świętokrzyskiego z 2010, Nr 275, poz.

2794 ze zm.), wraz ze zmianą Nr 1 zatwierdzoną Uchwałą Nr XVII/109/12 Rady Gminy Masłów z dnia 30 grudnia 2012 r., zmianą Nr 2 zatwierdzoną Uchwałą Nr XXXVIII/303/2013 Rady Gminy w Masłowie z dnia 26 września 2013 r. oraz zmianą Nr 3 zatwierdzoną Uchwałą Nr XVIII/158/2016 Rady Gminy Masłów z dnia 19 stycznia 2016 r.,

- 12) sołectwa Wola Kopcowa zatwierdzony Uchwałą Nr XXII/167/08 Rady Gminy w Masłowie z dnia 31 lipca 2008 r. (Dz. Urzędowy Woj. Świętokrzyskiego z 2010, Nr 275, poz. 2796).

Plany, o których mowa powyżej stanowią pokrycie ok. 95% powierzchni gminy. Gmina zamierza sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, dla terenów nimi nie objętymi. Należy zachować zasadę opracowywania nowych planów zagospodarowania przestrzennego w granicach jak zostały one opracowane. W uzasadnianych przypadkach podyktowanych interesem publicznym lub ekonomicznym oraz społecznym dopuszcza się opracowywanie planów w granicach innych jak zostały opracowane.

Studium nie wyznacza obszarów przeznaczonych pod budowę obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² oraz terenów. Wskazuje się obszary, wymagające obowiązkowego opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego - przestrzenie publiczne w granicach zgodnie z rysunkiem "Kierunki zagospodarowania przestrzennego".

V. INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO

W Studium określa się następujące obszary rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym:

- sieci wodociągowe wraz z ujęciami wód podziemnych,
- sieci elektroenergetyczne,
- sieci kanalizacji sanitarnej,
- szkoły publiczne,
- świetlice środowiskowe,
- gminne i powiatowe drogi publiczne,
- sieci gazowe średniego ciśnienia, umożliwiające zasilanie odbiorców komunalno-bytowych i instytucjonalnych.

Określa się następujące inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym wynikającym z planu zagospodarowania przestrzennego województwa świętokrzyskiego oraz

programów gminnych:

- modernizację lotniska lokalnego w Masłowie (zadanie do realizacji wynikające z programów wojewódzkich jako inwestycja o znaczeniu wojewódzkim),
- droga ekspresowa S74 (zadanie zrealizowane wynikające z programów krajowych jako inwestycja o znaczeniu krajowym),
- przebudowa linii kolejowej nr 8 relacji Warszawa - Kraków (zadanie planowane do realizacji a wynikające z Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 jako zadanie o znaczeniu krajowym),
- utworzenie europejskiej sieci ekologicznej Natura 2000 (zrealizowane na terenie gminy Masłów zadanie wynikające z KPZK o zadanie o znaczeniu krajowym),
- program SOPO - rozpoznanie, udokumentowanie i zaznaczenie na mapie w skali 1: 10 000 osuwisk oraz terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi w Polsce (zadanie w trakcie realizacji o znaczeniu krajowym i wynikające z programów krajowych),
- Sieć Szerokopaasmowa Polski Wschodniej (zadanie krajowe, wynikające z programów Krajowych),
- kompleksowa ochrona wód podziemnych aglomeracji kieleckiej (w tym budowa i modernizacja kanalizacji sanitarnej i sieci wodociągowej) - zadanie w trakcie realizacji, wynikająca z programów wojewódzkich o znaczeniu powiatowym,
- budowa i rozbudowa projektowanego gazociągu wysokiego ciśnienia relacji Mójcza-Masłów (obejście Kielc) wraz z przebudową gazociągu na Parszów - zadanie planowane do realizacji wynikające z programów innych niż krajowe, KPZK czy wojewódzkie o znaczeniu wojewódzkim,
- budowa projektowanej linii energetycznej 220kV relacji KGPZ Radkowice (gm. Chęciny) - GPZ Kielce Piaski (miasto Kielce) jako zadanie wynikające z KPZK o znaczeniu wojewódzkim.

VI. INTERPRETACJA USTALEŃ STUDIUM

- 1) Ustalenia zawarte w tekście i rysunku Studium wyrażają kierunki polityki przestrzennej gminy Masłów,
- 2) W stosunku do zapisów tekstu i rysunku Studium zawierających jego ustalenia, przyjmuje się następującą interpretację:

- a) Granice wyznaczonych terenów pod różne formy zabudowy traktuje się jako orientacyjne, a więc jako zgeneralizowany obraz użytkowania terenów. Ostateczne ustalenia powinny być dokonywane w trakcie przygotowywanych miejscowych (nowych lub zmianach) planów zagospodarowania przestrzennego.
- b) Przedstawione na rysunku przeznaczenie terenu oznacza funkcję dominującą, a nie wyłączną i może być uzupełnione innymi funkcjami, które nie mogą być jednak przeciwstawne funkcji wiodącej,
- c) W opracowywanych (nowych lub zmianach) miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z przeprowadzoną "Oceną aktualności Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Masłów oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na terenie gminy Masłów" zatwierdzoną Uchwałą Nr XII/71/2011 Rady Gminy Masłów z dnia 29 września 2011 r. należy uwzględniać zieleń publiczną stwarzającą warunki wypoczynku, estetyki, przejść pieszych oraz wzbogacenie terenów o usługi publiczne i komercyjne,
- d) Przyjmuje się, że kierunki zagospodarowania wraz z politykami dotyczącymi środowiska przyrodniczego, komunikacji, infrastruktury technicznej, stanowić będą podstawę do ustalenia kolejnych wersji programów rozwoju infrastruktury technicznej,
- e) Znaczna ilość terenów przeznaczonych na określone cele wynika z przyjętej w Studium zasady, że władze samorządowe powinny dysponować szeregiem możliwości lokalizacyjnych dla realizacji programu rozwojowego gminy.
- f) Dopuszcza się etapowe wprowadzanie terenów zabudowy w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego w stosunku do wyznaczonych w Studium w zależności od potrzeb oraz rachunku ekonomicznego, przy uwzględnieniu realnych możliwości ich wyposażenia w sieci infrastruktury technicznej. Przez co osiągnięty zostanie cel wynikający z Planu zagospodarowania przestrzennego województwa świętokrzyskiego oraz KPZK 2030 związany z poprawą atrakcyjności osiedleńczej i ograniczeniem rozproszenia zabudowy.

VII. USTALENIA FORMALNE

Na rysunku kierunków zagospodarowania przestrzennego wskazuje się:

- 1) obszary wymagające uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne,
- 2) granice terenów przewidywanych do rewitalizacji obejmujące centrum miejscowości Masłów Pierwszy, spełniające przesłani obszaru zdegradowanego określonego w Rozdz. 3 wytycznych w zakresie rewitalizacji w programach operacyjnych na lata 2014-2020, dopuszcza się jako zgodne ze Studium wyznaczanie innych obszarów do rewitalizacji, poza terenem wskazanym na załączniku Nr 1 studium jeżeli wyniknie to z przeprowadzonych analiz przestrzennych oraz zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym wytycznymi ministerialnymi w zakresie wyznaczania terenów do działań rewitalizacyjnych,
- 3) granice przestrzeni publicznych, jako obszary dla których obowiązuje obowiązek sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w obrębie których nakazuje się humanizację przestrzeni publicznych obejmującą w szczególności takie działania jak:
 - a) czytelną segregację ruchu pieszego i kołowego,
 - b) wzbogacanie kompozycji przestrzennej: elementami małej architektury, zieleni, akcentami plastycznymi, oświetleniami ulicznym, ekspozycje poprzez luminacje świetlne ważniejszych obiektów, itp.,
 - c) wzbogacenie terenu urządzoną zielenią publiczną.
- 4) Studium nie wskazuje granic obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m².

VIII. UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIA PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ ORAZ SYNTEZA USTALEŃ PROJEKTU STUDIUM

Na podstawie § 4 ust. 1 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. Nr 118 poz. 1233).

Projekt zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Masłów, zwany dalej zmianą studium, sporządzony został w oparciu o następujące materiały wyjściowe:

1. Opracowanie ekofizjograficzne,
2. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa świętokrzyskiego,
3. Strategię rozwoju województwa świętokrzyskiego,
4. Kleczkowski A.S., 1990 – Mapa Obszarów Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP) w Polsce wymagających szczególnej ochrony, skala 1:500 000. AGH Kraków,
5. Leśniak A., Stachurski M., Wójtowicz B., 2000 – Przyroda województwa świętokrzyskiego. Urząd Wojewódzki w Kielcach.
6. Przeniosło S., (red.), 2002 – Bilans zasobów kopalin i wód podziemnych w Polsce (stan na rok 1999), PIG Warszawa,
7. Rubinowski Z. (red.) Dokumentacja dla utworzenia Obszarów Chronionego Krajobrazu w województwie kieleckim. KTN w Kielcach,
8. Stan środowiska w województwie świętokrzyskim w roku 2004. Biblioteka Monitoringu Środowiska. Państwowa Inspekcja Ochrony Środowiska, Świętokrzyski Urząd Wojewódzki. Kielce 2005,
9. Mapa Glebowo-Rolnicza skala 1: 5 000, WBG i UW w Kielcach, Kielce 1976r.,
10. Obowiązujące przepisy prawa,
11. Wnioski instytucji opiniujących i uzgadniających projekt studium oraz wnioski osób fizycznych złożonych do Wójta Gminy Masłów po ogłoszeniu do przystąpienia sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Studium dokonuje aktualizacji polityki przestrzennej w zakresie wskazanym w uchwale o przystąpieniu do sporządzenia Studium. Stanowi więc nową edycję dokumentu, który zatwierdzony został Uchwałą Rady Gminy w Masłowie Nr XVI/161/2000 z dnia 9 listopada 2000 r. W 2006 r. Studium to zostało zmienione w pełnych granicach administracyjnych i pełnym zakresie wynikającym z ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Sporządzenie niniejszego dokumentu wynika z opracowanej Oceny aktualności Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Masłów oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na terenie gminy Masłów.

Głównym celem Studium jest stworzenie nowej polityki przestrzennej gminy w oparciu o obowiązujące przepisy prawa.

Projekt studium obejmuje teren położony w granicach administracyjnych gminy Masłów. Przedmiotem ustaleń Studium jest określenie nowej polityki przestrzennej gminy Masłów zgodny z art. 10 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W projekcie Studium uwzględniono uwarunkowania wynikające z powszechnie obowiązujących przepisów prawnych oraz przepisów prawa miejscowego.

Przy określaniu sposobów zagospodarowania terenów w projekcie Studium należy zapewnić warunki do utrzymania równowagi przyrodniczej, racjonalnej gospodarki zasobami przyrodniczymi środowiska, ochrony walorów krajobrazowych oraz warunków klimatycznych. Zagospodarowanie terenu powinno ponadto w jak największym stopniu zapewniać zachowanie naturalnych walorów terenu.

Przewidziany sposób zagospodarowania terenu przyczyni się do zmian w środowisku przyrodniczym przedmiotowego obszaru, ponieważ nowe zainwestowanie będzie powodować zmiany w środowisku przyrodniczym i nie da się ich całkowicie wyeliminować. Realizacja nowych obiektów, poprzez miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego winna być zgodna z wytycznymi zawartymi w projekcie Studium.

Teren objęty granicami Studium położony jest w granicach Świętokrzyskiego Parku Narodowego i jego otuliny, Podkieleckim Obszarze Chronionego Krajobrazu, a także obszarach Natura 2000 Ostoja Barcza, Ostoja Wierzejska, Przełom Lubrzanki oraz Łysogóry. Uzupełnieniem obszarowych form ochrony są pomniki przyrody, które również uwzględnione zostały w dokumencie. Projektowane zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym nie spowodują znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko obszarów chronionych.

Projekt Studium zakłada wyłączenie z zabudowy doliny stale i okresowo prowadzące wody. Są to teren o niekorzystnych warunkach fizjograficznych dla funkcji mieszkaniowej i usługowej. Wprowadzone zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym nie wpłyną negatywnie na obszary chronione, ponieważ projektowane zagospodarowanie terenu nie koliduje z zakazami jakie obowiązują na tych terenach.

Ponadto projektowane zagospodarowanie terenu nie spowoduje znaczącego negatywnego oddziaływania na cele, przedmiot ochrony i integralność obszarów NATURA 2000.

Część planowanych form zagospodarowania może spowodować zmiany w środowisku. Dotyczy to w szczególności zwiększenia powierzchni terenów mieszkaniowych i usługowych oraz terenów związanych z eksploatacją złóż surowców mineralnych, niemniej jednak ustalenia Studium posiadają zapisy minimalizujące negatywny wpływ na środowisko.

W Studium wskazano bezwzględnie, iż po zakończeniu wydobywania tereny kopalni muszą zostać zrekultywowane. Zrekultywowane tereny pokopalniane wzbogacą krajobraz gminy i mogą stać się osobliwością na skalę regionalną i krajową. Dzięki tym działaniom

udostępnione mogą zostać również nowe unikalne odsłonięcia geologiczne o wysokich walorach przyrodniczych i naukowych.

W związku z powyższym należy ograniczyć do minimum te zmiany, poprzez rygorystyczne przestrzeganie przepisów prawnych z zakresu ochrony środowiska oraz przestrzeganiu zaleceń zawartych w prognozie oddziaływania na środowisko sporządzonej na potrzeby Studium. Pozwoli to na zachowanie zasady zrównoważonego rozwoju.

IX. UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIA PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ ORAZ SYNTEZA USTALEŃ PROJEKTU ZMIANY NR 1 STUDIUM

Na podstawie § 4 ust. 1 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. Nr 118 poz. 1233).

Projekt zmiany Nr 1 studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Masłów, zwany dalej zmianą studium, sporządzony został w oparciu o następujące materiały wyjściowe:

- 1) opracowanie ekofizjograficzne,
- 2) plan zagospodarowania przestrzennego województwa świętokrzyskiego,
- 3) strategię rozwoju województwa świętokrzyskiego,
- 4) mapę Glebowo-Rolnicza skala 1: 5 000, WBG i UW w Kielcach, Kielce 1976 r.,
- 5) obowiązujące przepisy prawa,
- 6) wnioski instytucji opiniujących i uzgadniających projekt studium oraz wnioski osób fizycznych złożonych do Wójta Gminy Masłów po ogłoszeniu do przystąpienia sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Studium dokonuje aktualizacji polityki przestrzennej w zakresie wskazanym w uchwale o przystąpieniu do sporządzenia zmiany studium.

Projekt zmiany studium obejmuje teren położony w miejscowości Wiśniówka. Przedmiotem jest zmiana przeznaczenia terenu lasu na teren zabudowy produkcyjnej i/lub usługowej oraz dopuszczenie innych kierunków rekultywacji terenu pokopalnianego oznaczonego, ponad te, które ustalone zostały w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego sołectwa Wiśniówka na terenie gminy Masłów, zatwierdzonym uchwałą Nr II/12/2018 Rady Gminy Masłów z dnia 29 listopada 2018 r. (Dz. Urzędowy Woj. Świętokrzyskiego z 2019, poz. 460 ze zm.). Zgodnie z tym planem rekultywacja terenu powinna być prowadzona przy wykorzystaniu płonnej skały i odpadami złożowymi zgodnie

z decyzją Ministra Komunikacji z dnia 21 października 1983 r., nr KUB5-2170.B/10/83 w sprawie likwidacji Kopalni Piaskowca Kwarcytowego Mała Wiśniówka, jak również zgodnie z ustalonym przez Urząd Wojewódzki w Kielcach leśnym kierunkiem rekultywacji wyrobisk poeksploatacyjnych - pismo z dnia 22 czerwca 1975 r., znak: WBG-OT-4411/12/76. W związku z tym, że kierunek ten jest niewystarczający z punktu widzenia przedsiębiorcy górniczego i należy go zmienić na nowy, zaproponowany w projekcie planu, tj. na kierunek leśny, leśno-wodnym, oraz zadrzewieniowo-zakrzewieniowy.

W związku z tym w celu zmiany kierunku rekultywacji niezbędna jest zmiana studium w tym zakresie. Jednocześnie wskazuje się, że w obrębie działki nr ewid. 14/119 dokonano zmiany przeznaczenia terenu przemysłu przeznaczanego do rekultywacji na teren leśny, ponieważ w jej granicy rekultywacja została przeprowadzona. Starosta Powiatu Kieleckiego dokonał zmiany klasyfikacji użytku na leśny (oznaczenie "Ls").

Teren położony jest w Podkieleckim Obszarze Chronionego Krajobrazu, a ustalenia zmiany studium nie kolidują z zasadami ochrony w nich obowiązujących.

Ograniczone zostaną do minimum zmiany środowiskowe, poprzez rygorystyczne przestrzeganie przepisów prawnych z zakresu ochrony środowiska oraz przestrzeganiu zaleceń zawartych w prognozie oddziaływania na środowisko sporządzonej na potrzeby zmiany studium. Pozwoli to na zachowanie zasady zrównoważonego rozwoju.